

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marty Pražákové a přísedících Mgr. Margit Kotkové a Světlšky Modrlákové v hlavním líčení konaném dne 27. srpna 2019,

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], starobní důchodce, trvale bytem [adresa svědka, svědkyně, svědkyně, svědkyně, svědka, svědkyně, obžalovaného a poškozené],

je vinen, že

1)

v období nejméně od roku 2012 do 14.09.2017 ve společně obývaném obydlí v [obec], okres [okres], v domě a na zahradě ve [příjmení] ulici [adresa], opakovaně svoji manželku poškozenou [celé jméno poškozené] (roz. [příjmení]), [datum narození], napadal slovně vulgárně, urážel ji a ponižoval, a napadal ji fyzicky nejméně fackami a údery rukou a pěstí do obličeje a dalších částí těla a způsoboval jí tím hematomy a zlomeniny kostí, a to nejméně takto

zhruba jednou měsíčně dal poškozené facku do obličeje,

v blíže nezjištěné době přede dnem 2.5.2013 poškozenou udeřil rukou do zad a způsobil jí mnohočetné oboustranné zlomeniny žeber, které byly již v době lékařského vyšetření zhojené,

kolem roku 2015 poškozenou i 2x měsíčně fyzicky napadal údery rukou nejméně do horních končetin, z čehož měla modřiny,

několik dní přede dnem 25.4.2016 udeřil poškozenou rukou do hrudníku, čímž jí způsobil hluboké hematomy na prsou,

v blíže nezjištěné době přede dnem 2.6.2016 poškozenou udeřil rukou do zad a způsobil jí mnohočetné oboustranné zlomeniny žeber, které byly již v době lékařského vyšetření zhojené,

v blíže nezjištěné době poté, co upadla a ležela na zemi, do ní nejméně jednou kopl,

nejméně obden, někdy i každý den poškozenou slovně urážel a vulgárně nadával výrazy „píčo, kurvo, prostitutko, krávo, mrdno, mrdko“, říkal jí, že je blázen a patří do Kosmonosy a, aby chcipla, že 40 roků nic nedělá,

na zahradě domu ve dnech 8.6.- 9.6.2017 na poškozenou křičel „jdi do píči .... mě .... debilní...nekecej...ty kundo .... mi prdel, ty kreténe zasranej, jdi doprdele už a chci pni .... mě...Ty vole, tys měla být dávno mrtvá ....40 let mě tady jen ničí ...., kunda...debilní“,

v přesně nezjištěné době na zahradě domu, když se mu nedařila práce a byl rozčilen, se v jednom případě po poškozené ohnal a chtěl jí dát facku a v jednom případě po ní hodil drobné ruční nářadí – patrně kladivo, aniž by se trefil,

přičemž svým chováním v poškozené vyvolával pocity strachu, kdy opakovaně plakala, byla léčena pro periodickou depresivní poruchu, a v důsledku chování obžalovaného byla poškozená dlouhodobě omezena v obvyklém způsobu života, rozvinula se u ní středně těžká až těžká deprese se sebevražedným jednáním, pro kterou byla od 4.10.2017 do 4.3.2018 hospitalizována v Psychiatrické nemocnici Kosmonosy, s předpokládanou dobou dalšího léčení v délce několika let, a syndrom týrané osoby,

2)

od přesně nezjištěné doby nejpozději do 15.9.2017 v [obec], okres [okres], ve [příjmení] ulici 441 vědomě bez povolení přechovával střelné zbraně, její hlavní části a díly a ve větším množství střelivo, kdy se jednalo zejména o

- šestiranový perkusní revolver, ráže.44, výrobní číslo rámu 0020 s nabitými nábojovými komorami, bez zápalek patřící do kategorie C ve smyslu ustanovení § 6 písm. b, c) zákona č. 119/2002 Sb. (dále jen zákon o zbraních), k jehož držení je ve smyslu ustanovení § 8 zákona o zbraních třeba zbrojního průkazu,

- samonabíjecí pistoli ČZ 52, ráže 7,62 x 25 Tokarev, výrobní číslo hlavně F 11960, s 1 příslušným zásobníkem, kdy tělo zbraně je ke střelbě způsobilé, jedná se o hlavní část zbraně kategorie B a k jejímu nabytí do vlastnictví, držení, případně nošení je ve smyslu ustanovení §§ 8 a 12 zákona o zbraních třeba zbrojního průkazu a povolení k nabytí vlastnictví, držení, případně nošení hlavní části zbraně kategorie B,

- pětiranový revolver s číselným značením „9001“ na rámu zprava a „25“ na rámu, revolverovém válci, spoušti a bicím kohoutu, jedná se o zbraň kategorie B a k jejímu nabytí do vlastnictví, držení, případně nošení je ve smyslu ustanovení §§ 8 a 12 zákona o zbraních třeba zbrojního průkazu a povolení k nabytí vlastnictví, držení, případně nošení hlavní části zbraně kategorie B,

- samonabíjecí pistoli DUO, ráže 6,35 Browning, výrobní číslo 142644, s jedním zásobníkem, jedná se o zbraň kategorie B a k jejímu nabytí do vlastnictví, držení, případně nošení je ve smyslu ustanovení §§ 8 a 12 zákona o zbraních třeba zbrojního průkazu a povolení k nabytí vlastnictví, držení, případně nošení hlavní části zbraně kategorie B,

- samonabíjecí pistoli Browning (FN) 1922, ráže 7,65 Browning, výrobní číslo těla, hlavně a objímky hlavně 3030C, výrobní číslo závěru 13030C, bez zásobníku jedná se o zbraň kategorie B a k jejímu nabytí do vlastnictví, držení, případně nošení je ve smyslu ustanovení

§ 8 a 12 zákona o zbraních třeba zbrojního průkazu a povolení k nabytí vlastnictví, držení, případně nošení hlavní části zbraně kategorie B,

- upravený revolver Nagant 1895, ráže 7,62 Nagant, výrobní číslo rámu 61380, jedná se o zbraň kategorie B a k jejímu nabytí do vlastnictví, držení, případně nošení je ve smyslu ustanovení §§ 8 a 12 zákona o zbraních třeba zbrojního průkazu a povolení k nabytí vlastnictví, držení, případně nošení hlavní části zbraně kategorie B,

- revolver, belgické výroby, nezjištěné značky, ráže 320 Short, bez číselného značení, kdy se jedná o zbraň kategorie B a k jejímu nabytí do vlastnictví, držení, případně nošení je ve smyslu ustanovení § 8 a 12 zákona o zbraních třeba zbrojního průkazu a povolení k nabytí vlastnictví, držení, případně nošení hlavní části zbraně kategorie B,

- revolver, belgické výroby, nezjištěné značky, původně ráže 320 Short, výrobní číslo rámu 4201, jedná se o zbraň kategorie B a k jejímu nabytí do vlastnictví, držení, případně nošení je ve smyslu ustanovení § 8 a 12 zákona o zbraních třeba zbrojního průkazu a povolení k nabytí vlastnictví, držení, případně nošení hlavní části zbraně kategorie B,

- holandský služební revolver, belgické výroby, ráže 9,4 mm holandský, s číselným značením 6 nebo 9, jedná se o zbraň kategorie B a k jejímu nabytí do vlastnictví, držení, případně nošení je ve smyslu ustanovení §§ 8 a 12 zákona o zbraních třeba zbrojního průkazu a povolení k nabytí vlastnictví, držení, případně nošení hlavní části zbraně kategorie B,

- italský armádní revolver Glisenti 1889A, ráže 10,4 mm, jedná se o zbraň kategorie B a k jejímu nabytí do vlastnictví, držení, případně nošení je ve smyslu ustanovení §§ 8 a 12 zákona o zbraních třeba zbrojního průkazu a povolení k nabytí vlastnictví, držení, případně nošení hlavní části zbraně kategorie B,

- revolverový válec šestiranového malorážkového revolveru ráže 22 Short, s číselným značením 2 patřící do kategorie zbraně B, jedná se o hlavní část zbraně kategorie B a k jejímu nabytí do vlastnictví, držení, případně nošení je ve smyslu ustanovení § 8 a 12 zákona o zbraních třeba zbrojního průkazu a povolení k nabytí vlastnictví, držení, případně nošení hlavní části zbraně kategorie B.,

- upravenou plynovku – sedmiranový revolver Gun Toys 314, výrobní číslo 432859, jedná se o zbraň kategorie A ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) bod 5 zákona o zbraních, a k jejímu držení je kromě zbrojního průkazu třeba výjimky ve smyslu ustanovení § 9 zákona o zbraních,

- nabitý revolverový válec perkusního revolveru nezjištěné výroby a značky, ráže .44, bez výrobního čísla a jakéhokoliv dalšího značení + příslušné zápalky, jedná se o hlavní část zbraně kategorie C ve smyslu ustanovení § 6 písm. b, c) zákona o zbraních, k jejímuž držení je ve smyslu ustanovení § 8 zákona o zbraních třeba zbrojního průkazu,

- lůžko závěru s pažbou dvojky systému Lancaster, nezjištěné výroby a značky, ráže 16, bez výrobního čísla, bez zápalníků, opatřené na podušce pravé hlavně pořadovým číslem protokolu zkoušky a posledním dvojčíslím letopočtu zkoušky „ 4285.63“ nebo „ 4285.68, jedná se o hlavní část zbraní kategorie C ve smyslu ustanovení § 6 písm. b, c) zákona o zbraních, k jejímuž držení je ve smyslu ustanovení § 8 zákona o zbraních třeba zbrojního průkazu, přičemž k této části zbraně vyhotovoval hlavně,

- lůžko závěru s pažbou dvojky systému Hammerless, nezjištěné výroby a značky, ráže 16, výrobní číslo 3241, opatřené na podušce pravé hlavně pořadovým číslem protokolu zkoušky a posledním dvojčíslím letopočtu zkoušky „ 411.64“ a na podušce levé hlavně „ 272.58“ nebo „ 212.58“, jedná se o hlavní část zbraní kategorie C ve smyslu ustanovení § 6

písm. b, c) zákona o zbraních, k jejímuž držení je ve smyslu ustanovení § 8 zákona o zbraních třeba zbrojního průkazu,

a dále 3 ks nábojů 7,62 x 25 zn. Tokarev, 20 ks akustických nábojů vzor 43 (7,62x39CV), 29 ks střeliva vojenského provedení, 73 ks střeliva různých ráží - civilní provedení, 6 ks vojenského střeliva různých ráží, 16 ks střeliva různých ráží - civilní provedení, 19 ks brokového střeliva různých ráží, 10 ks brokových nábojů ráže 12 v továrním balení, 120 ks střeliva různých ráží, 1x broková zápalka, 1x třecí zapalovač, 1x zapalovač na zápalnici, 1x náboj ráže 12,7x107 PZ, 365 ks střeliva různých ráží, 4 ks nábojů do samopalu vzor 58 + zásobník, 2 ks náboje ráže 7,62x25 T + zásobník, 1 ks náboj do samopalu MP 40 + zásobník, 2 ks nábojů 1x45 ACP, 1x 9 mm Luger + zásobník do samopalu Thomson, 133 ks střeliva různých ráží, kdy k držení tohoto střeliva je ve smyslu ustanovení § 8 zákona o zbraních třeba zbrojního průkazu, 3 ks náboje 7,62 x 25 zn. Tokarev, 20 ks akustické náboje vzor 43 (7,62x39CV), 29 ks střeliva vojenského provedení, 73 ks střeliva různých ráží - civilní provedení a 6 ks vojenského střeliva různých ráží, třecí zapalovač a náboj ráže 12,7x107 PZ, jsou střelivem kategorie A ve smyslu ustanovení § 4 písm. b) bod 1 zákona o zbraních a k jeho držení je kromě zbrojního průkazu třeba výjimky ve smyslu ustanovení § 9 zákona o zbraních,

- od přesně nezjištěné doby do 15.9.2017 v [obec], okres [okres] ve [příjmení] ulici 441 vědomě bez povolení vyrobil střelnou zbraň tím, že z původně expanzní zbraně sedmiranového revolveru [příjmení] [jméno] 314, výrobní číslo 432859 dovoleného výrobního provedení spadajícího do kategorie D odvrtil přepážky z nábojových komor a hlavně, čímž změnil kategorizaci zbraně na kategorii A ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) bod 5 zákona o zbraních, kdy k jejímu držení je kromě zbrojního průkazu třeba výjimky ve smyslu ustanovení § 9 zákona o zbraních,

- od přesně nezjištěné doby do 15.9.2017 v [obec], ve [příjmení] ulici 441 vědomě bez povolení provedl konstrukční změny na dvou zbraních směřující k uvedení do jejich střelbyschopného stavu, přičemž na upravené útočné pušce Samopal vzor 58 V, ráže 7,62 x 39, výrobní číslo V 18826, s jedním příslušným zásobníkem a závěsným řemenem a na upraveném samopalu Špagin 1941 (PPŠ-41), ráže 7,62 x 25 mm Tokarev, výrobní číslo AF706 s jedním příslušným bubnovým zásobníkem a závěsným řemenem, provedl úpravy směřující k reaktivaci zbraně kategorie A ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) bod 5 zákona o zbraních, kdy k jejímu držení je kromě zbrojního průkazu třeba výjimky ve smyslu ustanovení § 9 zákona o zbraních, kdy odbrousil sváry zamezující vzájemnému pohybu součástí zbraně, svarů znemožňujících vyjmutí zásobníku a rozebrání zbraně a u upraveného samopalu Špagin 1941 (PPŠ-41), ráže 7,62 x 25 mm Tokarev, výrobní číslo AF706 částečně i odvrtil ocelový kolík zavařený v komoře,

tedy

ad 1)

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, způsobil činem těžkou újmu na zdraví a páchal takový čin po delší dobu,

ad 2)

bez povolení vyrobil, sobě opatřil a přechovával střelnou zbraň, její hlavní části a díly a ve větším množství střelivo a uvedl do střelbyschopného stavu znehodnocenou zbraň a provedl na ní konstrukční změny směřující k jejímu uvedení do střelbyschopného stavu,

tím spáchal

ad 1)

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, odstavec 2 písm. b), d) tr. zákoníku,

ad 2)

přečin nedovolené ozbrojování dle § 279 odstavec 1, odstavec 2 alinea první tr. zákoníku,
a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku, za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří (3) roků.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá. Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání čtyř (4) roků.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest propadnutí věci, a to:

stolní (školní) soustruh žluté barvy.

Podle § 101 odst. 1 písm. c), odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné opatření spočívající v zabránění věcí:

- I. šestiranový perkusní revolver, ráže.44, výrobní číslo rámu 0020 (pol. 3 protokolu o domovní prohlídce)
- II. samonabíjecí pistole ČZ 52, ráže 7,62 x 25 Tokarev, výrobní číslo hlavně F 11960, s 1 příslušným zásobníkem (pol. 4)
- III. pětiranový revolver s číselným značením „9001“ na rámu zprava a „25“ na rámu, revolverovém válci, spoušti a bicím kohoutu (pol. 5)
- IV. samonabíjecí pistole DUO, ráže 6,35 Browning, výrobní číslo 142644, s jedním zásobníkem (pol. 11)
- V. samonabíjecí pistole Browning (FN) 1922, ráže 7,65 Browning, výrobní číslo těla, hlavně a objímky hlavně 3030C, výrobní číslo závěru 13030C (pol. 12)
- VI. upravený revolver Nagant 1895, ráže 7,62 Nagant, výrobní číslo rámu 61380 (pol. 14)
- VII. revolver, belgické výroby, nezjištěné značky, ráže 320 Short, bez číselného značení (pol. 15)
- VIII. revolver, belgické výroby, nezjištěné značky, původně ráže 320 Short, výrobní číslo rámu 4201 (pol. 16)
- IX. holandský služební revolver, belgické výroby, ráže 9,4 mm holandský, s číselným značením 6 nebo 9 (pol. 18)
- X. italský armádní revolver Glisenti 1889A, ráže 10,4 mm (pol. 19)
- XI. revolverový válec šestiranového malorážkového revolveru ráže 22 Short, s číselným značením 2 (pol. 21)
- XII. upravená plynovka – sedmيرانový revolver Gun Toys 314, výrobní číslo 432859 (pol. 35)
- XIII. nabitý revolverový válec perkusního revolveru nezjištěné výroby a značky, ráže.44 (pol. 36)
- XIV. lůžko závěru s pažbou dvojky systému Lancaster, nezjištěné výroby a značky, ráže 16, bez výrobního čísla, bez zápalníků, opatřené na podušce pravé hlavně pořadovým číslem protokolu zkoušky a posledním dvojčíslím letopočtu zkoušky „4285.63“ nebo „4285.68“ (pol. 39)
- XV. lůžko závěru s pažbou dvojky systému Hammerless, nezjištěné výroby a značky, ráže 16, výrobní číslo 3241, opatřené na podušce pravé hlavně pořadovým číslem protokolu

zkoušky a posledním dvojčíslím letopočtu zkoušky,,. 411.64“ a na podušce levé hlavně,,. 272.58“ nebo,,. 212.58“ (pol. 40)

- XVI. Samopal vzor 58 V, ráže 7,62 x 39, výrobní číslo V 18826 (pol. 30)
- XVII. samopal Špagin 1941 (PPŠ-41), ráže 7,62 x 25 mm Tokarev, výrobní číslo AF 706 (pol. 31)
- XVIII. 3 ks nábojů 7,62 x 25 zn. Tokarev (pol. 1)
- XIX. 20 ks akustických nábojů vzor 43 (7,62x39CV) (pol. 2)
- XX. 29 ks střeliva vojenského provedení (pol. 6)
- XXI. 73 ks střeliva různých ráží - civilní provedení (pol. 6)
- XXII. 6 ks vojenského střeliva různých ráží (pol. 7)
- XXIII. 16 ks střeliva různých ráží - civilní provedení (pol. 7)
- XXIV. 19 ks brokového střeliva různých ráží (pol. 8)
- XXV. 10 ks brokových nábojů ráže 12 v továrním balení (pol. 9)
- XXVI. 120 ks střeliva různých ráží (pol. 13)
- XXVII. 1x broková zápalka (pol. 13)
- XXVIII. 1x třetí zapalovač (pol. 13)
- XXIX. 1x zapalovač na zápalnici (pol. 13)
- XXX. 1x náboj ráže 12,7x107 PZ (pol. 27)
- XXXI. 365 ks střeliva různých ráží (pol. 29)
- XXXII. 4 ks nábojů do samopalu vzor 58 + zásobník (pol. 30)
- XXXIII. 2 ks náboje ráže 7,62x25 T + zásobník (pol. 31)
- XXXIV. 1 ks náboj do samopalu MP 40 + zásobník (pol. 32)
- XXXV. 2 ks nábojů 1x45 ACP, 1x 9 mm Luger + zásobník do samopalu Thomson (pol. 33)
- XXXVI. 133 ks střeliva různých ráží (pol. 38).

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené [celé jméno poškozené], [datum narození], na náhradu nemajetkové újmy – bolestném částku ve výši 126 850 Kč a ztížení společenského uplatnění částku ve výši 185 049 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená [celé jméno poškozené], [datum narození], odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného byla dne 7.2.2019 podána obžaloba pro podezření ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, odstavec 2 písm. b, d) tr. zákoníku, a přečinu nedovolené ozbrojování dle § 279 odstavec 1, odstavec 2 alinea první tr. zákoníku.

2. Obžalovaný u hlavního líčení k věci uvedl, že manželce neubližoval. Mnohokrát ji zachraňoval, když ji našel kdekoli ležet, vozil ji po doktorech. Ona je po infarktu, dvou mrtvicích, ztrácela rovnováhu, padala. Ten infarkt měla v roce 2013. Nechápe, co si na něj vše vymyslela. To, co ona říká, je nesmysl. Není to pravda. Je z toho úplně zničený. Nikdy jí neudeřil, jedině nechtěně. Ona jeho také ne. Ptal se jí, proč toto říká, a ona řekla, že jí bylo trapné říkat, že nemůže chodit a že stále padá, proto ani těm sousedům neřekla pravdu a sváděla to na něj. K vulgaritám uvedl, že

kdy je rozčilený, tak řekne nějaké blbé slovo, ale ne, že by to myslel vážně. Neříkal, že ji zabije. Když nadává, vnímá, co říká. Většinou se ale nerozčílil. Vadilo mu a rozčilovalo ho, že furt lítala po baráku, přitom byla nemocná. Jinak ho asi nic nerozčilovalo. Po úrazu hlavy mu nic nešlo, nemohl ani chodit. Nemohl pak moc pracovat. Když mu teď něco nejde, mu dělat pomalu, odpočívát. Není s tím spokojený, ale je s tím smířený. Modřiny měla pořád, i po injekcích. Zlomeniny mohla mít od toho, jak padala. Spadla i ze schodů. Něco může mít z doby kolem roku 1980, kdy ještě chodila do práce. To padala z kola. Na bolesti si někdy stěžovala po těch pádech. Plakala někdy i jen při vypravování. Někdy když ji slyšel, že pláče, a ptal se jí, co se stalo. Ona mu řekla, že potřebuje na záchod, měla problémy se střevy. Určitě to souviselo i s jejím psychickým stavem, ale ona řekla, že neví, nebo si vymyslí nějaký nesmysl. Manželce nadával, protože když nebyl doma, neležela, ale pobíhala po zahradě. Určitě z něj nějaké sprosté slovo vypadlo, někdy se člověk neudrží. Na otázku, jak to bylo často, uvedl, že to bylo furt. S manželkou měli pěkné soužití, žili normálně, měl ji rád, žádné problémy neměli, nikdy se moc nehádali. Nikdy mu neříkala, že by od něj chtěla odejít. Po sedmdesátém roce jim zemřel syn a ona pak byla v Kosmonosech. Uprosila ho, aby si ji vzal domů, i když si ji tam chtěli nechat. V 80. letech chodila do práce. Pak měl přítelkyni, měl s ní dítě a ani se s manželkou nerozvedl. Ona o tom dítěti věděla, tak proč by se rozváděl. Manželka nemohla mít děti, tak nakonec měla Mirunku ráda. Nikdy mu to nevyčítala. Od přítelkyně odešel po svém úraze, kdy byl jako chlap k ničemu a ona byla mladá. Po smrti syna chodila manželka na psychiatrii. Lhala. To, že nemluví pravdu, to s ní jde pořád. Už tenkrát poprvé v těch Kosmonosech vyhrožovala, že se zabije. Měla zhoršený psychický stav. Pak když brala prášky, takto bylo dobré. Ale potom je přestala brát a lhala doktorům, že je vše v pořádku. K psychiatrovi ji vozil i po roce 2012. Vlastně ani neví, proč tam chodila i v této době. Bydleli spolu i po zásahu PCR, až do doby, než ji odvezli do Kosmonos. Odvezli ji tam asi proto, že se dozvěděla, co všechno napovídala, asi jí to bylo blbý a potom už zase začala vyhrožovat, že skočí z okna a takové věci. To bylo buď v roce 2017 nebo 2018. V té době věděl, že chtěla spáchat sebevraždu, že chtěla skočit z okna, ale neřekla mu proč, jen, že tu nechce být. Neví proč je taková, nebo proč toto dělá. Teď je manželka v pečovatelském domě v [obec]. Stýkají se. Vozí ji věci z baráku, co jsou její. Vídají se jednou, dvakrát do měsíce určitě. Vychází spolu dobře. Chodí on za ní. Ona u něj od té doby nebyla, nechce za ním jít. Neřekla mu, proč za ní nechce, asi nějaké vzpomínky, jak třeba spadla. On má se sousedy dobré vztahy. Ví, že sousedé mají jít svědčit, ale s nikým o tom nemluvil. Absolonovým vypomáhal s hodně věcmi. Paní [celé jméno svědkyně] je jeho kamarádka. Chodí ale i za jeho manželkou do pečovatelského domu. [titul] [celé jméno svědkyně] říkal, že manželka nebere prášky a že doktorům lže. S paní [celé jméno svědkyně] se vidí, jen když jí dává peníze. Se sestrou, paní [celé jméno svědkyně], se nebaví vůbec. Ta taky lže a dala ho k soudu. Zbraně sbíral jen jako sběratel; sbírá je od 12 let a je mu 70 let. Nikdy s nimi nestřílel, ani nic nedělal. Jen je ukazoval. Byl se tam podívat i kluk od sousedů, tomu je ale 16 let. Měl i miny a granáty. Hlaveň byla zavařená a nešlo tam dát náboj. Vše bylo znehodnocené. Když to nemělo třeba bubínek, tak ho musel vyrobit, nebo upravit. Změny na samopalech dělal proto, že to bylo zajištěné, byl zavařený zásobník, a každý to chce zkusit vyndat, anebo podívat se, jaké tam jsou náboje. Nedělal to kvůli tomu, aby to šlo používat, nebo na střílení. Vyráběl i nějaké součástky, aby to bylo kompletní. Hlavně nevyráběl. Po přečtení protokolu z přípravného řízení podle § 207 odst. 2 tr. řádu uvedl, že vlastně je pravdou, že udělal hlavně k zadkům, ale jen na pohled, aby to bylo kompletní. Úpravy prováděl doma na soustruhu. Delaboroval i miny či granáty, aby tam nebyla žádná trhavina. Zbraně i patrony kupoval to na burzách. Ani nevěděl, že člověk vůbec nesmí mít vojenské patrony. Až po zásahu zjistil, že i na ty znehodnocené zbraně musí mít člověk zbrojní průkaz. Až do revoluce pracoval na hranici jako psovod. Zbrojní průkaz měl 30 let. Skončil mu, když odešel z práce. Zbraně měl v domě v obýváku, měl muzeum. Uzamčené nebyly, protože byly znehodnocené. Střelivo měl různě po krabicích po domě. Něco bylo i ve skříních.

3. Poškozená [jméno] [celé jméno poškozené] u hlavního líčení uvedla, že zkraje manželství bylo vše v pořádku, ale asi po 20 – 25 letech se to začalo horšit. Napadal ji, urážel, byl agresivní. S

ohledem na to, že poté uvedla, že již vše vypověděla v přípravném řízení, byl přečten protokol o její výpovědi z přípravného řízení, kdy uvedla, že chování manžela se zhoršilo po úrazu hlavy, k němuž došlo v září 2012. Před tím ji fyzicky nenapadal, možná nějaký ten šťouchanec, ale žádné zlomeniny. Nikdy neměla vyražené zuby, nikdy neměla úraz levého zápěstí. Modřiny zaznamenané v září 2017 si udělala tak, že vstala, udělalo se jí špatně, pospíchala do kuchyně, zakopla a narazila na topení. Hematom na prsu jí způsobil obžalovaný tím, že do ní šťouchl. Byla to jedna rána dlaní, výrazná, bolelo to. Modřina se jí udělala asi za dva dny. K dotazu na zhojenou zlomeninu 3.-4. žebra uvedla, že ji jednou praštil do zad. Byla to jedna rána, ale strašně to bolelo. Nikam s tím pak nešla, i když ji to moc bolelo. Jen si to sama stáhla obvazem na 14 dnů. Ke zlomeninám bederní páteře a prolomení krycí lišty uvedla, že ji praštil do zad. Byla to jedna rána do zad. Pak šla na pohotovost, nechali si ji v nemocnici, pak na LDN a učila se znovu chodit. K fraktuře patní kosti a tříštivé zlomenině kotníku došlo tak, že před obžalovaným utíkala ze strachu a sklouzla po schodech. Facky jí dal celkem tak 3-4x za celou tu dobu od roku 2012. Pak ale uvedla, že to třeba bylo jednou měsíčně, facky do obličeje. Pěstí do těla taky dostala, ale ne tak často. Asi dvakrát jí dal ránu do hlavy, ale ne pěstí. K dotazu ohledně kopání uvedla, že ji kopl jednou – spadla a on ji kopl, aby vstala. Ty jeho stavy byly chvilkové. Jemu stačí maličko a hned je vzteklý. Jinak je úplně v pohodě, hodnej chlap, pracovitý dřič. Když jí ubližoval, nikdy nebyl pod vlivem alkoholu. Rozčilovalo ho, že ona toho nezastane tolik jako dřív. Vulgárně jí nadával. Zhoršilo se to po tom úrazu hlavy. Nadával jí obden. To bolelo víc, než ty facky. Říkal jí, že je blázen a že patří do Kosmonos. Nebránila se, jen plakala. Nikomu nic nehlásila, nechtěla to říkat, vymýšlela si, že si to udělala sama. Svěřovala se paní [celé jméno svědkyně]. Ale i jí nejprve řekla, že si ty modřiny způsobila sama, a teprve pak, že ji manžel bije. U hlavního líčení k dotazům uvedla, že údaj o 3-4 fackách za dobu od roku 2012 souhlasí, ale pak to bylo asi i víckrát, byl potom úplně zlý. K hematomu na prsu uvedla, že to byl úder pěstí. Ještě obžalovanému říkala, aby ji nechal, že jede do Prahy na kontrolu. Doktor se pak divil, že to je hrozně nebezpečné, tak mu řekla, že spadla ze schodů. Jednou jí obžalovaný kopl, když upadla poté, co vstala ze sedačky. Pak jí to bolelo, šla po týdnu k lékaři a byla zjištěna zlomenina obratlů. Praktické lékařce řekla vždy, že spadla ze schodů, ale nebyla to pravda. Občas ale pro nízký tlak spadla na zem, ale z toho žádné zranění, modřiny, odřeniny nemívala. Jen jednou odřené koleno. Modřiny se jí dělaly i po odběru krve, protože měla špatné žíly. Obžalovaný na ni byl vulgární, hrozně sprostý, každou chvíli, denně. Oslovoval ji „kurvo, píčo, mrdno, prostitutko“. Říkal jí, aby chcipla, že 40 roků nic nedělá. Napadal ji kvůli malichernostem. Potom vždy plakala, utekla. Někdy ho to ještě víc rozzuřilo, někdy se sebral a šel pryč něco dělat. Pak o tom spolu nemluvili, nikdy jí to nevysvětlil. Určitě věděl, co dělá. Někdy byl sprostý i na sousedy, když se mu něco nedařilo, nebo když ho někdo našťval, tak nadával. Všechno si vždy nechala pro sebe. Styděla se to říct. Všichni to ale viděli, slyšeli, jak je na ni hnusný. Paní [celé jméno svědkyně] se jí ptala, jak to může vydržet, ať od něj odejde. On po celé [obec] říká, že si vše dělala sama, že si lámala žebra, dělala modřiny. Kromě toho do ní jednou za 14 dní šťouchnul a řekl jí, ať jde ke svým rodičům. Ale ona neměla kam jít. Byla na něm závislá. Neodešla ani, když tam bydlela jeho partnerka, s níž má dítě. Na psychiatrii přestala chodit v roce 2015. Zdálo se jí, že nepotřebuje psychiatra, že to zvládne sama. Ale uznává, že to dělat neměla, že jí asi moc dobře nebylo. Do roku 2015 brala léky. Mnohokrát řekla, že spáchá sebevraždu. Nebavilo ji nic, nebavil ji život. Doma to zlo pořád každou chvíli a už na to neměla, tak si říkala, že to skončí. O sebevraždu se pokusila po té domovní prohlídce. Pak byla hospitalizovaná v [obec]. Po návratu už s obžalovaným nebydlela. Viděli se pak 4x, 5x, pak se půl roku neviděli; jen jí volal. Teď bydlí sama v pečovatelském domě v [obec]. Je tam spokojená, nikdo ji nenervuje, je v klidu, pohodě, spokojená. Má tam kamarádky. Na balkoně pěstuje muškáty, rajčata, papriky, okurky. Za svými kamarádkami, co mají zahrádky, chodí nejméně 2x týdně na návštěvu. Za ten rok přibrala 14 kilo. Začala chodit cvičit. Dříve nemohla z nervů vůbec jíst. Teď spí dobře. Bere občas léky na spaní, zklidnění. Dříve se obžalovaného strašně bála, teď už se nebojí. Nechce mu ublížit, ale už ho nemá ráda. K dotazu, proč v přípravném řízení vypovídala jinak a proč na stejné otázky, jen

položené ze strany jejího zmocněnce, odpovídá jinak, uvedla, že obžalovanými nechce ublížit, nechce říct, jak to uvedla poprvé, protože má strach, aby mu to nějak nepřitížilo. Zbraně měl obžalovaný rád, začal je sbírat. Měl je v obýváku, bylo to jako muniční sklad. Střílet obžalovaného nikdy neviděla. Zbraně k ničemu jinému nepoužíval. Chodili se tam na to dívat jeho kamarádi, jim se to líbilo. Děti tam nechodily. Byl tam jen [jméno] od sousedů, když mu bylo cca 14 roků.

4. Svědkyně [celé jméno svědkyně] u hlavního líčení uvedla, že je kamarádka obou – obžalovaného i poškozené, poslední dobou se vídá spíš s obžalovaným. Ani s jedním nemá žádné nevyřešené problémy, nemá žádný důvod pro zkreslování výpovědi. Nikdy neviděla, že by obžalovaný poškozenou mlátil, ví to akorát z vyprávění poškozené. Mělo to trvat asi dva roky. Stýkaly se často, poškozená jí asi 10x ukazovala modřiny a říkala, že to je z toho, že jí zmlátil, že jí dal pěstí, že do ní kopal. Mluvila i o fackách. Modřiny měla na prsou, na hřbetu ruky, nad obočím, na noze. Poškozená měla i monokl pod okem a boule na hlavě. Ke zranění obratlů došlo asi tak, že ležela na zemi a obžalovaný ji zkopal. Po tomhle měla větší bolesti, byla doma, do nemocnice nešla. S ohledem na rozpory byla čtena část protokolu o její výpovědi z přípravného řízení, kdy uvedla, že za poslední rok se jí poškozená svěřovala pokaždé, když k ní přišla na návštěvu, to bylo tak 3x týdně. Stěžovala si, že ji obžalovaný bije, že se to už nedá vydržet. V roce 2017 říkala, že ji vždy srazí na zem a zkope a že tohle bylo i s tím obrátem. Modřiny na ní vidávala 3x do měsíce určitě. Měla je i na stehnech, od „koňáků“ – štipání. Na rukou měla modřiny každou chvíli; tři roky nazpět je tam měla každých 14 dnů. V březnu 2017 měla monokl pod okem a boule na hlavě. Nejprve jí poškozená řekla, že spadla, ale s odstupem několika dní jí řekla, že jí to udělal obžalovaný. Sousedi jí jednou řekli, že obžalovaný něco dělal na zahradě s kladivem, poškozená mu to měla držet a on ji vždy tím kladivem do ruky bouchl. K tomu u hlavního líčení uvedla, že si to už nepamatuje, v přípravném řízení si to pamatovala, protože to bylo čerstvé. Navíc na to chce zapomenout. S tím kladivem jí to řekli sousedi z domu po [celé jméno svědkyně] O zkopání poškozená mluvila asi 3x. Mluvila i o tom, že to bylo do zad. Poškozená říkala, že ji obžalovaný srazí k zemi a zkope, ale neví, jestli pokaždé. Obžalovaný poškozené nadával výrazy „kurvo, mrdno, krávo, blázne“... „Blázne“ jí říkal asi proto, že se léčila na psychiatrii (ví, že poškozená ležela v Kosmonosích, chodila na pravidelné prohlídky na psychiatrii). Obžalovaný se většinou vytočil, když něco dělali, tak se rozčílil a pak nadával, bylo to tak jednou týdně. On se vždycky rychle rozčílil a hned nadával. Když mu něco nejde venku, tak u toho křičí a hned nadává. Slyšela to, protože bydlí ob dva baráky. Poškozená na to reagovala tak, že říkala, že musí být blázen, že byla na psychiatrii. Reagovala na to taky tak, že mu řekla, ať toho nechá, ale nikdy nenadávala. On si chvíli zanedával a byl klid. Když třeba obžalovaný něco chtěl podat a poškozená dlouho nešla, tak jí za to nadával. S ohledem na rozpory byla čtena část protokolu o její výpovědi z přípravného řízení, kdy uvedla, že obžalovaný poškozené nadával obden určitě, kvůli blbostem. Vulgární nadávky vůči poškozené používal běžně před ní i před sousedy. Poškozená na nadávání ve většině případů nereagovala. K dotazu, proč nyní uvádí, že k nadávání docházelo jednou týdně, u hlavního líčení uvedla, že si to teď už tak nepamatuje. Co se týče psychického stavu poškozené, tak poškozená tehdy pořád plakala, bylo jí to líto, nebylo jí dobře, hodně polehávala, měla za sebou operace. Plakala hodně často, když ji viděla, tak si vždycky zaplakala. Říkala, že to nikdy neoznámí, že to nikdy neudělá, asi ho pořád měla ráda. Jednou slyšela poškozenou mluvit o sebevraždě. To už bylo ke konci, když už nevěděla, co má dělat, že jí obžalovaný pořád nadává, tak řekla, že si něco udělá a bude klid. Nemyslí si, že by to souviselo s jejím zdravotním stavem, nebyla to reakce na její vlastní zdravotní stav. Teď je poškozená úplně jiná, klidná, spokojená. Nestěžuje si na nic. Zhoršený spánek měla vždycky. K obžalovanému uvedla, že se sousedy má dobré vztahy. Nikdo se ho nebál. Každému spíš pomáhal.

5. Svědkyně [celé jméno svědkyně] u hlavního líčení uvedla, že sousedi [anonymizováno] jsou od podzimu 2014. S obžalovaným mají naprosto nadstandardní sousedské vztahy. První léto si všimli, že u [anonymizováno] bývá občas křik, hluk, občas lítalo náradí. Přišlo jí, že spouštěčem

byla vždycky poškozená, ale nepřišlo jí, že ta by obžalovaného provokovala. Viděla, že to náradí házel po poškozené. Jednalo se o vzdálenost cca 4 metrů. S ohledem na rozpory byla přečtena část protokolu o její výpovědi z přípravného řízení, kdy uvedla, že obžalovaný po poškozené hodil patrně kladivo. K tomu u hlavního líčení uvedla, že to souhlasí, ale ani tehdy si nebyla jistá, zda to bylo kladivo. K tomu doplnila, že poškozená pak utekla s pláčem domů. Druhé léto po jejich nastěhování byla svědkem toho, jak obžalovaný poškozenou uhodil, dal jí facku. Když to udělal, byl psychicky mimo, koukal skrze ni. Poškozené se zastala a řekla mu, ať to nedělá. Křik a nadávky tam byly tak jednou týdně. S ohledem na rozpory byla přečtena část protokolu o její výpovědi z přípravného řízení, kdy uvedla, že na poškozenou řval, že je k ničemu, že nic neumí a že už měla být dávno mrtvá. K tomu u hlavního líčení uvedla, že to je pravda, a doplnila, že slyšela i nadávání do kurev a další výrazy. Poškozená většinou brečela a odešla domů. Když se více sblížila s poškozenou, řekla jí, že ji obžalovaný občas uhodí. Poškozená si stěžovala vícekrát, že ji manžel bije. Zezačátku říkala, že třeba spadla. Několikrát jí nabízela pomoc, ale poškozená nechtěla, že si to zařídí sama. Útoky zaznamenala určitě více než desetkrát. Jednou jí poškozená ukazovala modřiny – měla modrá žebra a prsa. Tehdy poškozená řekla, že spadla ze schodů, nabízela poškozené pomoc a ona se rozplakala, že nechce, aby to řešila. Myslí si, že se [celé jméno obžalovaného] měli rádi. Poškozená na tom nebyla zdravotně dobře, obžalovaný se o ni hezky staral, koupil jí elektrický vozíček, volal jí sanitku, i ji hladil po ruce. Když poškozenou pak odvezla sanitka, tak obžalovaný měl strach, že umře. Ale když měl obžalovaný nějaký emoční stres, takto nezvládal a odnášela to poškozená. Obžalovaný byl výbušný i tehdy, když pracoval venku a poškozená nebyla přítomna. Jednou v nočních hodinách, když obžalovaný přijel domů, asi se nemohl trefit klíčem do zámku, tak nadával. To, co se u [anonymizováno] dělo, řešila s [anonymizováno] a [titul] [celé jméno svědkyně]. Její děti chodily i k [anonymizováno] domů. O zbraních ví. Její syn se o to zajímá. Jednou asi i říkal, že zkoušeli střílet se sousedem ve sklepě.

6. Svědkyně [titul] [celé jméno svědkyně] u hlavního líčení uvedla, že v září 2017 podala oznámení na policii s podezřením na spáchání domácího násilí na poškozené, kterého se měl dopustit její manžel. Měla i informace od dvou osob z okolí poškozené, první cca z roku 2013 2014, začala se na to zaměřovat a konfrontovala je s lékařskou dokumentací poškozené a usoudila, že by mohly být pravdivé a mohlo se jednat o násilné jednání vůči poškozené. Další oznámení přišlo v březnu 2017 a v květnu 2017 jí to řekla poškozená sama. Jedna paní jí říkala, že už se na to nemůže dívat, že nikdo neřekne pravdu, že poškozená je doma surově bita, že ji manžel srazí i na zem a pak i kope. Poškozená mívala v určitém období dost často bolesti hlavy, asi v době 2012 – 2013. V té době jí indikovala různá vyšetření, RTG, CT, specializovaná neurologická vyšetření. Ta paní jí říkala, že asi marně pátrá po příčinách jejího stavu, že se tam děje to napadání. Ta druhá paní jí v roce 2017 v podstatě řekla totéž – že je často z domu [anonymizováno] slyšet hluk, že obžalovaný poškozenou napadl, srazil ji na zem a kopal do ní. Poškozená chodila do ordinace s četnými podlitinami. Brala i léky na ředění krve. Takoví lidé mívají po těle modřiny, ale ona je měla na poměrně netypických místech. Zjistila, že poškozená měla i řadu úrazů, které ani nenahlásila. Například měla obrovskou krevní podlitinu na prsu – na straně hrudníku na boku, zasahovala do prsu; tu viděla - rozměr cca 30 x 15 cm, bylo to v dubnu 2016, po operaci srdce. Měla sériové fraktury žeber na obou stranách, zlomený bederní obratel (v prosinci 2016 spadla na záda, přišla na chirurgii pozdě, tam se zjistil zlomený bederní obratel), zlomené zápěstí (bez sádry). Modřiny na netypických místech na ní viděla tak v 5 případech, zhruba od roku 2015 do září 2017. Mluvila s ní o tom. Poškozená nejdříve zapírala a říkala, že se třeba zamotala a spadla ze schodů. Informace o ztrátě vědomí neměla. V květnu 2016 jí oznámila, že je pravda, že ji manžel bije a je vůči ní agresivní, ale nechtěla to hlásit na policii. Říkala, že má strach, co by s ní bylo, kam by šla, že nemá odvalu na to, aby to někde hlásila. V květnu 2017 už jí poškozená řekla, že souhlasí s tím, že to oznámí na policii, že už to nemůže vydržet. Říkala, že je obžalovaný slovně velmi agresivní a velmi často ji bije. Poškozená byla psychicky poměrně labilní, ale poslední rok a půl je to lepší. Léčila se psychiatricky, ale vždycky byla spíš vystresovaná a ve strachu. Částečně asi její potíže vycházely z jejího podvědomí a uváděla i problematiku

manželskou. Obžalovaný je také jejím pacientem. O poškozené mluvil se značným despektem, komentoval její psychickou složku a často říkal, že ji vytáhl z blázince někdy před 20 lety. V roce 2012 měl obžalovaný úraz hlavy, nijak se jeho chování výrazně nezměnilo. Když chtěl odškodné za úraz, stěžoval si na velké psychické potíže, únavu, spavost. Když chtěl potom potvrzení pro řidičský průkaz, tak už mu zase nic nebylo. Psychické vyšetření k řidičskému průkazu dopadlo dobře. Problém s orientací v čase a prostoru nebo stížnosti na kolapsové stavy či mdloby u něj nikdy nezaznamenala. Obžalovaného se lidé báli. Od dvou pacientek má informace, že v rodině bylo fyzické násilí, že poškozenou osočoval verbálně, hodně expresivně, byly tam i fyzické útoky vůči ní a lidé se to báli oznámit za policii. Za ní s tím přišli asi třikrát čtyřikrát. Někdo z nich jí napřímo řekl, aby to oznámila ona, protože si nechtěli dělat zle v sousedství. Kdyby to nebylo prokázáno, báli se msty. Poškozená je v její péči dosud. Od září 2017 žádné modřiny nemá. Lék Trittico poškozené předepisovala, je to antidepresivum, aby lépe spala. Brala ho zhruba od roku 2014 2015. Nyní poškozená rozkvetla, chodí učená, upravená, připadá jí psychicky velmi kompenzovaná, tak ji nikdy neznala. V domě s pečovatelskou službou přibrala, což odpovídá tomu, že když se člověku dobře daří, lépe mu chutná.

7. Svědkyně [celé jméno svědkyně] u hlavního líčení uvedla, že do místa bydliště obžalovaného jezdila jen na návštěvu k mamince, protože už tam 50 let nebydlí. O vzájemném vztahu obžalovaného a poškozené nic neví, a pokud je viděla na zahradě, bylo všechno v pořádku. S ohledem na rozpory byl přečten protokol o její výpovědi z přípravného řízení, kdy uvedla, že slyšela, že obžalovaný je vznětlivý, když se mu něco nedařilo, tak u toho vždy křičel. To jí říkala sestra. K tomu u hlavního líčení uvedla, že jí bylo řečeno, že obžalovaný řval, asi řval na manželku.

8. Svědkyně [celé jméno svědkyně] u hlavního líčení uvedla, že bydlí od obžalovaného přes zahradu. [celé jméno obžalovaného] se k nim vždy chovali slušně. Ví jen to, co jí řekla paní [celé jméno svědkyně] a její snacha [jméno] [celé jméno svědkyně], že obžalovaný napadl poškozenou. [jméno] zaznamenala jen nadávky obžalovaného na zahradě. Nadávky byly dost časté. Používal slova „kurva, píča“. Poškozená u toho někdy byla, někdy nebyla. V létě to slyšeli každý den, když byli na zahradě. Když byla poškozená venku, byly nadávky adresované jí. Ale obžalovaný nadával pořád. Neslyšela poškozenou, že by na to nějak reagovala. Poškozená se mu snažila pomáhat, pořád mu něco přidržovala a pomáhala, nikdy neslyšela, že by poškozená hubovala. Poškozená se jí nikdy s ničím nesvěřovala. Před asi osmi nebo deseti lety za ní poškozená přišla, držela ji kolem krku a brečela, byla psychicky na dně. Pak zase šla domů, neřekla, kvůli čemu u ní byla. Modřiny na poškozené neviděla. Z obžalovaného občas strach měla. Když byli u [anonymizováno] na návštěvě, tak tam měl obžalovaný rozložené zbraně. Měla strach kvůli dětem, těm tehdy bylo asi 7 let a 3 roky.

9. Svědek [celé jméno svědka] u hlavního líčení uvedl, že s [anonymizováno] sousedí. Když [celé jméno obžalovaného] pracovali na zahradě, obžalovaný poškozené sprostě nadával – např. „krávo, píčo“ atd. Neví, jestli to bylo určeno poškozené nebo jen tak do větru, slyšel to přes zahradu. Třeba jednou týdně. S ohledem na rozpory byl přečten protokol o jeho výpovědi z přípravného řízení, kdy uvedl, že obžalovaný poškozené nadával „ty krávo, ty píčo“, když něco dělala špatně. Poprvé ty nadávky slyšel asi po 2-3 letech, co se přistěhovali. V létě, když byli ve věku, to slyšeli třeba 2x týdně. K tomu u hlavního líčení uvedl, že tehdy si to pamatoval lépe. Obžalovaný poškozené nadával, když mu něco pomáhala dělat, že to dělá špatně. V těchto případech nadávky směřovaly vůči ní. Na obžalovaného nereagovala nadávkami či hlasitě. Obžalovaného se určitě nikdo ze sousedů nebojí.

10. Svědkyně [celé jméno svědkyně] u hlavního líčení uvedla, že s obžalovaným se poznali cca v roce 2005, měli spolu ryze milenecký vztah, vzešla z něho v roce 2006 dcera. Poškozenou zná, o jejich vztahu věděla. Ví, že obžalovaný se o ni staral, několikrát jí zachránil život. O vztahu k manželce spolu ale nemluví, spíš probírali dceru a práci. Obžalovaný si na poškozenou nikdy nestěžoval. Poškozená se rozvést nechtěla, pak se nechtěl rozvést ani obžalovaný. V přípravném

řízení, z něhož byla čtena část výpovědi, uvedla, že se obžalovaný chtěl rozvést, když byla těhotná, ale pak z toho sešlo a řekl, že se nerozvede, že má poškozenou rád a že ji opustit nedokáže. U [anonymizováno] byla na návštěvě, několik nocí u nich i s dětmi přespala, se souhlasem matky obžalovaného, která již zemřela. Ve společné domácnosti s nimi nikdy nežila. Při různých rodinných oslavách, kam byla pozvána, si všimla, že obžalovaný a poškozená se dohadovali. Poškozená měla na obžalovaného nemístné poznámky ohledně ní, a proto si myslí, že ty hádky byly víceméně kvůli ní a jejím dětem. K ní se obžalovaný choval normálně, pomáhal jí s dětmi, opravit nějaké věci. Obžalovaný je cholerické povahy, snadno se rozčílí, ale nemůže říci, že by se k ní choval nějak násilnický. Někdy jí nadával, ale tak nějak v rámci hádky. Násilnický vůči ní nikdy nebyl, vulgárně jí nenadával. Po roce 2012 se rozešli a mají přátelský vztah, za dcerou jezdí. Po úraze hlavy si žádné změny v jeho chování nevšimla a je teď spíš klidnější. Po úraze hlavy už nemohl pracovat. Výživné platí 2 tis. Kč měsíčně plus přispívá polovinu na školné a na kroužky. Obžalovaný sbírá různé zbraně, sám si je renovuje a opravuje. Když tam s dětmi přespávala, tak děti ke zbraním přístup neměly, zbraně byly v obývacím pokoji.

11. Svědkyně [celé jméno svědkyně] u hlavního líčení uvedla, že nikdy žádný konflikt mezi obžalovaným a poškozenou neviděla, žádné modřiny jí poškozená neukazovala. K dotazu na obžalovaného uvedla, že slušnost sama mu asi nebyla vrozená, vyřídit si to měli mezi sebou. Neslušné slovo u něj nebylo neobvyklé. Někdy z něho taková slova padala. To, co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání, se dít mohlo. Ví, že to je jeho nekalý jednání. Je jí z toho za bratra špatně, to se nedělá. Je možné, že ho poškozená mohla k tomu něčím vyprovokovat.

12. Svědkyně [jméno] [celé jméno svědkyně] u hlavního líčení uvedla, že bydlí o tři domy dál. Moc se o to nestará. Ví jen něco z doslechu. Obžalovaný občas sprostě nadával, když mu něco upadlo. Tchýně jí říkala, že se občas stávalo, že obžalovaný poškozenou bouchal. Ví, že poškozená byla nemocná se srdcem, občas měla nějaké modřiny.

13. Svědek [celé jméno svědka] v přípravném řízení, z něhož byl čten protokol o jeho výpovědi za podmínek dle § 102 odst. 2 tr. řádu, uvedl, že soužití obžalovaného a poškozené je složité. Obžalovaný se o ni staral, koupil ji vozík, měl strach, když měla jít do nemocnice. Ale pak přeckvanul na svůj druhý stav, kdy jí nadával, říkal jí, že si přeje, aby umřela, bil jí a sváděl to na to, že padá ze schodů. [příjmení] jí říkala poškozená, když se s ní se svou matkou bavil přes plot. Vyhrnula tričko, ukázala jí modřinu naspodu žeber a řekla, že zase spadla, a pak řekla, že jí to udělal vlastně obžalovaný. Když venku něco dělal a poškozená mu pomáhala a jemu se něco nedařilo, křičel na ni, „ty kundo stará, doufám, že už konečně chcípneš, měla jsi být už dávno mrtvá“. [příjmení] slyšel určitě jednou měsíčně, ale spíše častěji. O letních prázdninách 2016 dělal obžalovaný něco venku, začal poškozené vulgárně nadávat a pak se po ní ohnal. Chtěl jí dát facku. Jestli jí skutečně facku dal, neví, ale poškozená pak šla domů. Obžalovaný byl agresivní pouze na poškozenou. Ona si na to asi zvykla, nechtěla to nijak řešit. Svědek dále uvedl, že pořídil dvě nahrávky ze svého okna, na kterých zaznamenal, jak obžalovaný poškozené nadával. Byly pořízeny krátce po sobě.

14. Svědek [celé jméno svědka] v přípravném řízení, z něhož byl čten protokol o jeho výpovědi za podmínek dle § 211 odst. 1 tr. řádu, uvedl, že už když se tam nastěhovali, tak se po sousedech povídalo, že obžalovaný poškozenou bije. V létě 2017 začal obžalovaný poškozené venku nejprve sprostě nadávat a pak jí dal facku, spadla na zem. To viděl. Šel ven, ale obžalovaný ji už nebil a dělal, že se nic neděje. Jeho žena viděla podobné útoky 2-3x. V jednom případě vyběhla ven. Myslí si, že poškozená se obžalovaného bojí. Obžalovaný není agresivní na okolí. Při práci má zkratky vzteku, i když tam nikdo není, začne vulgárně nadávat, to trvá třeba 5 sekund a pak to zase skončí.

15. Svědkyně [celé jméno svědkyně] v přípravném řízení, z něhož byl čten protokol o jeho výpovědi za podmínek dle § 211 odst. 1 tr. řádu, uvedla, že bydlela se sestrou [celé jméno svědkyně] v domě, v němž nyní bydlí [celé jméno svědka]. Ona se odstěhovala cca v roce 2014,

sestra tam od své svatby v roce 1970 jezdila jen na návštěvy za matkou. K věci uvedla, že poškozená se jako jediná starala o matku obžalovaného, která ji vlastně ani neměla ráda. Když byl obžalovaný vztekly a vykřikoval vůči poškozené ošklivá slova kupř. děvka, tak raději utekla na druhou stranu své zahrady. Křičel na ni proto, že něco neudělala, jak si představoval. Obžalovaný byl vztekly i na svou matku. Prostě ječel. Vybíjel se tak.

16. Ze znaleckého posudku MUDr. Lumíra Tauše, CSc. o duševním stavu obžalovaného bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí a ani v předmětné době netrpěl žádnou duševní chorobou ve smyslu psychózy, ani poruchou ve smyslu mentálního defektu, sexuální deviací, závislostí na alkoholu či jiných návykových látkách. U obžalovaného jde o výrazný organický psychosyndrom, který se u něj rozvinul po úrazu hlavy a mozku v roce 2012. K symptomatologii tohoto organického psychosyndromu u něj patří a je dominující především výrazná emoční labilita až impulzivita se zlobnými a agresivními afekty, nedostatečně korigovaná obvyklými brzdnými a korektivními mechanismy jak racionálními, tak etickými. Osobnost obžalovaného je jednoduše strukturovaná, aktuálně s uvedenými projevy involučními a s výraznými projevy organicity. Je přítomna zvýšená hladina agresivity již nemorbidně, jako osobnostní rys s dobrou korekcí a tendencí k její socializaci do pracovních či zájmových aktivit. Jeho schopnosti rozpoznávací a ovládací byly v době trestní činnosti lehce snížené v důsledku výše popsaného organického psychosyndromu. Znalec v posudku doporučil uložení ochranného psychiatrického léčení v ambulantní formě. K tomu znalec u hlavního líčení ve svých dvou výsleších doplnil, že organický psychosyndrom je poškození psychických funkcí vzniklé mechanickým poškozením mozku. Nejedná se o duševní nemoc, mentální retardaci. Je to psychiatrická diagnóza, patřící do seznamu poruch a chorob. Je to ovlivnitelné léky, které působí na projevy, ale syndrom se odstranit nedá, léky mohou zmírnit pouze projevy. Organický psychosyndrom má vliv na chování člověka – jak reaguje na motivy a zvládá je. Obžalovaného může rozčítit prakticky cokoli, třeba i odpověď manželky, nebo když se netrefí klíčem do zámku. V tu chvíli afektu si člověk nedokáže uvědomit svoji zvýšenou formu agresivity. Obžalovaný ví ale, co dělá, a ví, že by to dělat neměl. Ze spisu vyplynulo, že obžalovaný se k sousedům choval dobře, byl pracovitý, ochotný, slušný. Celé to agresivní chování, které viděli, někdy slyšeli, bylo cíleno výhradně na manželku. I bývalá přítelkyně, s níž má dítě, vypovídala, že se k ní choval přiměřeně jako k přítelkyni. Obžalovaný byl vyšetřen neurologem, který nezjistil žádné známky epileptické aktivity, nejsou tam záchvatové projevy. Je tam vyšetření dopravního psychologa, který obžalovaného shledal schopným v řízení motorových vozidel bez nějakého omezení. Z toho vyplývá, že obžalovaný je schopen se do jisté míry ovládat. Ovládání byl schopen, avšak ne úplně, bylo to lehce snížené. Obžalovaný nereagoval adekvátně na soužití s manželkou. Pokud nyní žije odloučeně, mělo by to zlepšit sebeovládání. I tak by doporučil léčbu, ale nemusela by již mít formu ochranné léčby.

17. Ze znaleckého posudku MUDr. Lumíra Tauše, CSc. PhDr. Jindřišky Lejskové, o duševním stavu poškozené bylo zjištěno, že u poškozené se jedná o osobnost akcentovaně strukturovanou, jednodušší a méně kultivovanou. Emoční složka osobnosti je méně vyzrálá, povrchní a labilní, s přítomnou vyšší senzitivitou bez znaků nepřiměřené vztahovačnosti. Efektivita je pokleslá, se skluzem do dysforie až deprese s rysy exogenními. Jsou přítomny znaky traumatické, vedoucí k rozvoji neurotické deprese s nižší sebekontrolou osobnostní a racionální. Jedná se nepochybně částečně o reakci o závažné somatické onemocnění, zároveň však nelze vyloučit její vznik v souvislosti s dlouhodobě neurovnaným partnerským vztahem (domácí násilí). Nejsou přítomny znaky duševního onemocnění (psychózy) ani organického postižení centrální nervové soustavy. Intelektové schopnosti jsou aktuálně rozvinuty v pásmu normy – jde o přiměřeně rozvinuté rozumové schopnosti, bez zjištěných znaků poruchy či defektu. Poškozená je schopna správně vnímat prožívanou událost, tuto si správně zapamatovat i ji správně reprodukovat. V inkriminované věci je však schopnost správné reprodukce mírně zúžená pro přetrvávající, byť ambivalentní, emoční vazbu k obžalovanému. V osobnosti poškozené nebyly zjištěny sklony ke zkreslování výpovědi. Poškozená má dostatečnou mentální kapacitu pro případné zkonstruování

logicky falešné výpovědi. Předpoklady a schopnosti poškozené k podání věrohodné výpovědi jsou přiměřeně rozvinuté. Zjištěné osobnostní rysy poškozené a vztahové rámce mohou znamenat tendenci reprodukovat subjektivně významné okolnosti inkriminované věci mírně změněně. Týká se to však jednotlivostí (specifická věrohodnost), v zásadních faktech (obecná věrohodnost) je poškozená schopna reprodukovat zážitky v souladu s realitou. Partnerský vztah poškozené a obžalovaného je vyznačen znaky dlouhodobě se rozvíjejícího domácího násilí, které má převažující znaky intimního terorizování. U poškozené se jedná o syndrom týrané osoby. Poškozená byla dlouhodobě omezena v běžném způsobu života již svým tělesným onemocněním, ale i uvedeným domácím násilím. Jde u ní o středně těžkou až těžkou depresi se sebevražedným jednáním jako následek uvedeného domácího násilí, která si vyžádala intenzivní ústavní psychiatrickou léčbu. Poškozená vnímala uvedené domácí násilí jako psychické a někdy i tělesné utrpení, především pak jako příkoří a ponížení ve stavu bezmoci a závislosti na obžalovaném. V rámci syndromu týrané osoby se u ní vyvinul ambivalentní citový vztah až závislost, která je materiální i citová. V době vyšetření znalci byla ještě ve stavu sice postupně odeznívající v závislosti na léčbě, ale stále ještě těžké deprese, s pocity bezvýchodnosti a přetrvávající závislosti na obžalovaném. Znalci v posudku uvedli, že její léčba bude dlouhodobá, letitá. K tomu u hlavního líčení znalci doplnili, že než byla poškozená umístěna do zdravotní péče, byla na obžalovaném zcela závislá fyzicky, finančně, do jisté míry i psychicky, kdy se k němu citově připnula, když neměla děti. Poškozená manželství hodnotila po většinu doby jako velmi pozitivní. Její popis situace nebyl vyplněn žádnou nenávistí. Žádnou lhavost nezjistili. Poškozená byla v objektivní situaci zdravotní, kdy obžalovaný nad ní měl kontrolu a moc, protože kdyby tam nebyl, tak by nebyla schopna samostatného života. Na syndrom týrané osoby reagovala poškozená neurotickou depresí, že musela být léčena a posléze umístěna do ústavní péče.

18. Ze znaleckého posudku MUDr. Radovana Havla, který vycházel také ze zdravotnické dokumentace poškozené, bylo zjištěno, že při radiodiagnostickém vyšetření dne 2.5.2013 popsal lékař poruchu stavby žeber oboustranně po zlomeninách s tím, že tyto jsou spojeny svalky. Z uvedeného nálezu nelze zpětně soudnělékařsky přesněji vyvodit, kdy zlomeniny žeber vznikly. Obecně lze uvést, že k poranění mohlo dojít v odstupu několika málo týdnů před vyšetřením. Poranění se mohlo projevovat bolestivostí poraněných krajín po dobu cca 4-6 týdnů v postupně slábnoucí tendenci, dále byla jistě pacientka omezena při zátěži trupu, ve spánku, při zvýšených dechových exkurzích apod. Podstatnější míra omezení trvala cca 2 týdny od utrpení zranění. Uvedené zranění ze soudnělékařského hlediska lze hodnotit jako ublížení na zdraví prosté. Z charakteru a lokalizace z tohoto objektivně zjištěného poranění poškozené lze vyvodit, že proti oblasti jejího hrudníku působilo opakované tupé násilí střední až velké intenzity. Tímto násilím mohly být velmi dobře prudké údery pěstí druhé osoby. Připustit lze i kopy, či kopy obutou nohou druhé osoby. Poranění svým charakterem zcela odpovídá aktivně vedenému opakovanému útoku ze strany druhé osoby. Tento mechanismus napadení vznik tohoto poranění ze soudnělékařského hlediska uspokojivě vysvětluje. Ze soudnělékařského hlediska lze vyloučit, že by ke vzniku poranění mohlo dojít například v důsledku pádu těla poškozené na pevnou podložku. Dle zdravotnické dokumentace byla poškozená dne 26.5.2013 do 31.5.2013 hospitalizována pro bolesti levého zápěstí, když RTG vyšetřením byl prokázán pakloub v oblasti člunkové kosti levého zápěstí. Jednalo se velmi pravděpodobně o stav po starší zlomenině této kůstky, kdy při neléčení došlo ke vzniku pakloubu. Ze soudnělékařské praxe vyplývá, že tato zlomenina vzniká typicky pádem na ruku. K tomu znalec uvedl, že tento nálezn lze s jistotou dávat do příčinné souvislosti s napadením ze strany druhé osoby. Dne 25.4.2016 byla poškozená vyšetřena na kardio-chirurgické ambulanci VFN Praha a klinik popsal hematom v oblasti levého prsu v regresy (staršího data ve fázi hojení). Praktická lékařka v této souvislosti na jiném místě udávala hematomy v oblasti obou prsů. Pacientka při vyšetření uvedla, že před cca 2 týdny upadla doma na schodech. Obecně lze uvést, že k poranění mohlo dojít v odstupu několika dní před vyšetřením. Poranění se mohlo projevovat bolestivostí poraněné krajiny po dobu cca 2 týdnů. Ze

soudnělékařského hlediska se jedná o poškození zdraví nepatrného významu. Z charakteru a lokalizace tohoto objektivně zjištěného poranění poškozené lze vyvodit, že v oblasti jejího levého (dle praktického lékaře i pravého) prsu působilo opakované tupé násilí malé až střední intenzity. Tímto násilím mohly být velmi dobře prudší úderu pěstí ruky druhé osoby. Poranění svým charakterem zcela odpovídá aktivně vedenému útoku ze strany druhé osoby a tento mechanismus napadení vznik tohoto poranění ze soudnělékařského hlediska uspokojivě vysvětluje. Ze soudnělékařského hlediska lze vyloučit, že by ke vzniku poranění mohlo dojít například v důsledku pádu těla poškozené na pevnou podložku. Dne [datum] byla poškozená vyšetřena opět na kardio-chirurgické ambulanci VFN Praha a klinik popsal pohmatovou bolestivost nad 3. až 4. žebrem oboustranně vzadu, kde byly hmatné svalky (známka hojení). RTG vyšetření poté prokázalo stav po zlomeninách 3. až 4. žebra vzadu oboustranně. Znalec konstatoval, že se jednalo o nové poranění žebere, kterému mohlo dojít v odstupu několika málo týdnů před vyšetřením. Ze soudnělékařského hlediska lze vyloučit, že by ke vzniku poranění mohlo dojít například v důsledku pádu těla poškozené na pevnou podložku. Naopak poranění svým charakterem zcela odpovídá aktivně vedenému útoku ze strany druhé osoby, přičemž znalec uvedl, že se jednalo o útok proti hrudníku ve směru zezadu vedený na hranici střední až velké intenzity. Uvedené zranění ze soudnělékařského hlediska lze hodnotit jako ublížení na zdraví prosté. V době od 18.12.2016 až 21.12.2016 byla poškozená hospitalizována v KNL na oddělení traumatologie a bylo zjištěno a prokázáno poranění 3. až 4. bederního obratle - kompresivní fraktura 4. bederního obratle a prolomená horní krycí lišta obou obratlů. Toto poranění lze ze soudnělékařského hlediska hodnotit jako těžkou újmu na zdraví ve smyslu delší dobu trvající vážné poruchy zdraví s dlouhodobým podstatným omezením v obvyklém způsobu života (jistě přesahující dobu šesti týdnů), kdy pacientka byla omezena v hybnosti a zátěži trupu, nošení korzetu a dlouhodobou hospitalizací. Proti oblasti její bederní páteře působilo tupé násilí střední až velké intenzity. Popsané poranění bederních obratlů lze vzhledem k charakteru zjištěných zlomenin vysvětlit pádem poškozené na zadní část těla, kdy došlo ke kompresivnímu poranění obratle. Uvedené poranění neodpovídá svým charakterem přímému násilí na bederní páteře ve smyslu úderu, či kopu.

19. Pokud jde o listinné důkazy stran skutku pod bodem 1) založeny byly lékařské zprávy o vyšetřeních a zdravotním stavu jak poškozené, tak obžalovaného. Lékařské zprávy poškozené a zejména zjištěná zranění byly hodnoceny v rámci znaleckého posudku MUDr Havla. Ze zprávy KNL a.s. ze srpna 2017 vyplývá, že psychiatrická ambulance zachytila symptomy depresivního syndromu. U obžalovaného dokládá zdravotnická dokumentace úraz hlavy ze září 2012, následnou hospitalizaci a dále vyšetření neurologem v březnu 2014, z něhož vyplývá, že CT vyšetřením nebyly zjištěny ložiskové změny či epileptiformní elementy. Psychologickou zprávou z února 2014 byl obžalovaný shledán způsobit k řízení motorových vozidel. Ze zprávy Centra intervenčních a psychosociálních služeb LK ze dne 4.10.2017 vyplývá, že po pracovnice navštívila poškozenou v době, kdy obžalovaný byl vykázán ze společného obydlí. Poškozená plakala, byla rozrušená a jasně vyjádřila, že chce manžela zpět domů. Dále sdělila, že se k ní obžalovaný chová násilně cca 5 let od té doby, co se mu stal úraz hlavy. Dále uvedla, že kdyby to nenahlásila její praktická lékařka, ona sama by to nikdy neohlásila. Obžalovaného omlouvala a obhajovala. Soužití s ním nechce ukončit, neboť by neměla kam jít, má ho stále ráda, nedovede si představit život bez něj. Z výstupní zprávy PN Kosmonosy ze dne 4.3.2018 bylo zjištěno, že poškozená byla hospitalizována v uvedené PN od 4.10.2017 do 4.3.2018, celkem 151 dnů. Ze zprávy dále vyplývá, že při příjmu byla poškozená hluboce depresivní, měla suicidální myšlenky, trpěla insomnií; byly jí podávány různé druhy antidepressiv. Propuštěna byla dle plánu, bez známek depresivní nálady. Ze soudem vyžádaného sdělení MÚ Chrastava jakožto zřizovatele Domu s pečovatelskou službou z května 2019 bylo zjištěno, že u poškozené nejsou evidovány od roku 2017 žádné případy pádů či ztráta vědomí a RZS jí volána nebyla. Z nahrávky, kterou pořídil nezl. [celé jméno svědka] bylo zjištěn příběh jednání obžalovaného na zahradě domu ve dnech 8.6.-9.6.2017, kdy na poškozenou křičel, „jdi do píči .... mě .... debilní...nekecej...ty kundo .... mi prdel,

ty kreténe zsranej, jdi doprdele už a chčípni .... mě...Ty vole, tys měla být dávno mrtvá ....40 let mě tady jen ničí ....., kunda...debilní“.

20. Pokud jde o listinné důkazy stran skutku pod bodem 2), tak klíčový je protokol o domovní prohlídce ze dne 15.9.2017 včetně fotodokumentace. Z něj vyplývá, jaké konkrétní zbraně a střelivo a kde byly zajištěny (většina volně položená v obývacím pokoji a ložnici). V odborném vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika byly zajištěné zbraně a části zbraní popsány a zkoumáním bylo zjištěno, že některé z nich jsou ke střelbě způsobilé, u některých proběhla bez závad zkušební střelba, u některých (původně úředně znehodnocených) zbraní byly provedeny úpravy směřující k obnovení způsobilosti zbraně, u upravené expanzní zbraně (původně plynovky zn. Gun Toys) byly zjištěny úpravy umožňující do ní vložit a vystřelit malorážkové náboje určitého (uvedeného) typu, kterými lze způsobit těžší následky. Z vyjádření PČR, Odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál plyne klasifikace jednotlivých zbraní do kategorií A, B, C dle zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních. V odborném vyjádření z oboru kriminalistika, střelivo a výbušniny byly popsány náboje, granáty, zápalnice, dýmovnice atd. a bylo určeno, které z nich obsahovaly funkční pyrotechnicky aktivní látky.

21. Z rozsudku zdejšího soudu č.j. 8 Nc 375/2014-22 ze dne 3.4.2014 bylo zjištěno, že obžalovaný je povinen platit na nezl. dceru výživné dle dohody ve výši 2 000 Kč, když ta byla svěřena do péče matky.

22. Ze zpráv o pověsti nebyly zjištěny k osobě obžalovaného žádné negativní poznatky; nemá záznam v rejstříku trestů, nemá záznam o přestupku.

23. Provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě a zejména pak v jejich souhrnu v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr. řádu a dospěl k závěru, že tyto důkazy bezpečně prokazují, že se skutky staly tak, jak jsou popsány ve výroku tohoto rozsudku, z jejich spáchání usvědčují obžalovaného a vylučují, že by k nim mohlo dojít jinak, nebo že by je spáchal někdo jiný.

24. Obžalovaný spáchání skutku pod bodem 1) popřel a zdůrazňoval, že poškozená padala sama z důvodu svého špatného zdravotního stavu, od toho měla modřiny. Ty se jí navíc dělaly i po různých vyšetřeních a odběrech. Dle něj si poškozená vymýšlí a lže. Výpověď poškozené však soud hodnotí jako věrohodnou a pravdivou. Ze strany poškozené se nejednalo o cílenou, předem promyšlenou, akci zaměřenou proti obžalovanému. Naopak ve věci vyplynulo, že ona sama by jednání obžalovaného nikdy nehlásila. Udělala to praktická lékařka, z jejíhož popudu byly zahájeny úkony trestního řízení. Nadto z výpovědi poškozené u hlavního líčení bylo zřejmé, že nechce obžalovanému jakkoli přitěžovat, neodpovídala sama, neuváděla další a další skutečnosti, musela být dotazována na konkrétní jednotlivé okolnosti a jednání, jež bylo obžalovanému kladeno obžalobou za vinu. Zdůrazňovala sama, že mu nechce přitížit, že ho měla ráda, i když to už skončilo. Její projev byl prost jakýchkoli invektiv vůči obžalovanému. Ani ve formě, ani v obsahu výpovědi nebyly shledány žádné známky projevu nenávisti, z níž by mohla být dovozována motivace ke zkreslování výpovědi v neprospěch obžalovaného. I ze znaleckého posudku vyplývá, že obecná věrohodnost poškozené je dobrá, nebyly ani zjištěny sklony ke zkreslování výpovědi. I znalci identifikovali, že schopnost správné reprodukce zažitého je mírně zúžená pro emoční vazbu k obžalovanému. Uvedené však nemá vliv na to, že její výpověď se jeví jako založená na skutečně prožitých skutečnostech. Nadto budiž zdůrazněno, že její výpověď nezůstala osamocena, nejedná se o situaci, kdy její tvrzení stojí proti tvrzení obžalovaného, ba naopak její výpověď je podpořena a v souladu s výpověďmi dalších několika osob.

25. Ve věci bylo slyšeno více svědků, z nichž někteří byli bezprostředně u jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu. Výpovědi všech svědků hodnotí soud jako věrohodné a pravdivé. Nikdo ze svědků, kromě [celé jméno svědkyně], nemá k obžalovanému ani poškozené žádný vztah, který by mohl být motivem pro zkreslování jejich výpovědi. Naopak téměř všichni svědci ze sousedské blízkosti obžalovaného jej popisují, jako vstřícného, ochotného pomoci a sousedské vztahy s ním jako velmi dobré. Kromě jemu nyní přičítaného jednání svědci také uváděli, že jinak

se o poškozenou staral, vozil ji autem k lékařům, obstaral ji vozík, těžce nesl, když byla v nemocnici atd. Lze vyloučit, že by jejich výpovědi byly jednostranně zaměřené proti obžalovanému. Výpovědi svědků u hlavního líčení byly také autentické, neměly povahu naučeného referátu. K výpovědi svědkyně [celé jméno svědkyně] je třeba dodat, že ta měla v předmětné době přátelský vztah jak k obžalovanému (byli v minulosti spolužáci), tak k poškozené, která se jí svěřovala. Ze spisu vyplývá, že to byla také ona, která signalizovala [titul] [celé jméno svědkyně] závadové jednání obžalovaného vůči poškozené. Nyní se však dle vlastního tvrzení vidá spíše s obžalovaným. Tomu pak odpovídala míra její ochoty blíže a podrobně u hlavního líčení vypovídat a odpovídat na položené otázky. Opakovaně byl pro rozpory čten protokol o její výpovědi z přípravného řízení, k čemuž u hlavního líčení uváděla, že si na to již nepamatuje nebo že chce zapomenout. Za uvedené situace proto soud vycházel zejména z její výpovědi z přípravného řízení.

26. U skutku popsaného pod bodem 1) tohoto rozsudku má soud za prokázané, že obžalovaný svou manželku doma, popř. na zahradě domu, vulgárně slovně napadal, kdy nejméně obden, někdy i každý den ji slovně urážel a vulgárně nadával výrazy „píčo, kurvo, prostitutko, krávo, mrdno, mrdko“, říkal jí, že je blázen a patří do [obec] a, aby chcipla, že 40 roků nic nedělá“, čímž ji urážel a ponižoval. To vyplynulo jak z výpovědi poškozené, ale také z výpovědi svědků [celé jméno svědkyně], která měla blízký vztah k oběma – jak k obžalovanému, tak k poškozené, [celé jméno svědkyně] – sousedky, [celé jméno svědkyně] – sousedky, [celé jméno svědkyně], která dříve bydlela tam, kde nyní [celé jméno svědkyně]. I obžalovaný částečně přiznal, že občas z něj nějaké sprosté slovo vypadlo. O tom, že obžalovaný o poškozené mluvil s despektem, vypovídala i praktická lékařka [titul] [celé jméno svědkyně]. Křik a to, že obžalovaný je vznětlivý a neslušný, potvrdila i jeho sestra. Sprosté nadávky potvrdila také svědkyně [jméno] [celé jméno svědkyně] a svědek [celé jméno svědkyně]. Nadto jeden z incidentů byl zachycen na nahrávce, kterou předložil M. [celé jméno svědkyně] (syn P. [celé jméno svědkyně]) a objektivně a nepochybně tak dokládá to, co popisovali svědci.

27. Dále bylo prokázano souhrnem dalších důkazů, že obžalovaný, byť ten toto jakkoli popírá, svou manželku zhruba od úrazu hlavy, k němuž došlo v září 2012, napadal fyzicky nejméně fackami a údery rukou a pěstí do obličeje a dalších částí těla a způsoboval jí tím hematomy a zlomeniny kostí. O tom, že šlo o opakované fyzické útoky prováděné po dlouhou dobu různými způsoby, jakož i různou intenzitou, nemá soud žádné pochybnosti. Vyplývá to zejména ze zdravotnické dokumentace, výpovědi praktické lékařky [titul] [celé jméno svědkyně] a znaleckého posudku [titul] [celé jméno znalce]. Výpověď poškozené, až na jednu výjimku, zcela odpovídá zjištěním a závěrům znalce [titul] [celé jméno znalce], a proto z nich soud vycházel. Uvedenou výjimkou, je zranění bederních obratlů zjištěných vyšetřením z prosince 2016. Toto zranění s ohledem na závěry znalce nelze obžalovanému přičítat. U ostatních zranění, která poškozená utrpěla, však její popis jednání, jakým byla způsobena, odpovídají závěrům znalce [titul] [celé jméno znalce]. Kromě toho existenci pohmožděnin dokládají i výpovědi svědků. Vcelku podrobně je popisovala svědkyně [příjmení] [celé jméno svědkyně]. O opakovaných fyzických útocích, který sic v jediném případě sama viděla, hovořila i P. [celé jméno svědkyně]. Ta uvedla, že poškozená jí sdělila, že ji obžalovaný bije, ukazovala jí modřiny. Její výpověď je podporována jak výpovědí J. [celé jméno svědkyně], tak M. [celé jméno svědkyně].

28. U skutku popsaného pod bodem 2) tohoto rozsudku bylo domovní prohlídkou zjištěno a následně zajištěno vyjmenované množství zbraní, jejich částí, střeliva a školní soustruh, který obžalovaný používal k úpravám zbraní. O tom, že dům byl plný zbraní, vypovídala poškozená i někteří svědci. K určení zbraní, jejich částí a střeliva, jakož i úprav na nich provedených, jejich střelby schopnosti a kategorizace vycházel soud ze shora uvedených listinných důkazů.

29. Skutek uvedený v bodě 1) výroku tohoto rozsudku soud kvalifikoval jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) tr. zákoníku. Podle § 199 odst. 1 tr. zákoníku kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí, bude

potrestán odnětím svobody na šest měsíců až čtyři léta. Podle § 199 odst. 2 písm. b), d) tr. zákoníku bude odnětím svobody na dvě léta až osm let potrestán ten, kdo takovým činem způsobí těžkou újmu na zdraví, a ten, kdo takový čin páchá po delší dobu. Objektem trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí je ochrana osob žijících ve společném obydlí před domácím násilím. Domácí násilí je přitom charakterizováno třemi znaky – za prvé, toto násilí je pácháno mezi osobami blízkými ve smyslu jejich vzájemného vztahu, přičemž vzájemné role (násilník – oběť) těchto osob jsou v rámci násilného vztahu neměnné a nejedná se tak o „běžnou hádku“ (viz [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení] a kolektiv. Trestní zákoník – komentář, Praha: Wolters Kluwer, 2015). Druhým znakem je jeho dlouhodobost, tedy nejedná se o jev ojedinělý. Konečně třetím znakem je výskyt tohoto násilí právě v domácím prostředí (v tomto případě v domě a zahradě). Mezi osoby blízké řadí § 125 tr. zákoníku i manžele. Všechny uvedené znaky byly v projednávané věci beze všech pochyb naplněny, neboť násilný vztah mezi obžalovaným a poškozenou, odehrávající se převážně v domě, avšak i na zahradě domu, trval nejméně pět let a byla to pouze poškozená, která v tomto vztahu byla v roli oběti. Jinými slovy, je naprosto vyloučeno, že by se jednalo o vztah vzájemného napadání, útoku a protiútoků.

30. Objektivní stránka trestného činu je obecně definována jednáním, následkem a příčinnou souvislostí mezi nimi. Týráním je zlé nakládání se svěřenou osobou, vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pocítuje jako těžké příkoří (viz Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2012). Jednání obžalovaného spočívající v úderech do těla, hlavy, končetin, ve fackách, ale v menším počtu případů i v kopech bylo cílené a poškozovalo tělesný, duševní a sociální status poškozené. Poškozená byla fyzicky napadána bezdůvodně, resp. z pohnutek a motivů zcela malicherných (kupř. nezdar při drobné řemeslné činnosti). Psychické týráním je v projednávané věci spatřováno v opakovaném vulgárním nadávání poškozené, které mělo negativní vliv na psychický a emoční stav poškozené, její sebehodnocení i sebevědomí, když jak ostatně vyplývá i ze znaleckého posudku, cítila se přesto na obžalovaném závislá. Jednání obžalovaného vůči své manželce, jež bylo shora popsáno, lze hodnotit jako značně mimo hranice minimálních zásad zachovávání zcela základní (mezi) lidské slušnosti, důstojnosti druhé osoby a její (duševní i fyzické) integrity.

31. Naplnění skutkové podstaty uvedeného trestného činu v základní skutkové podstatě samo o sobě nevyžaduje, aby jednání způsobilo konkrétní následky u poškozeného. V daném případě však u poškozené ke škodlivému následku došlo, a to ke vzniku těžké újmy na zdraví, jak ji definuje § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, tedy delší dobu trvající porucha zdraví. Za delší dobu trvající poruchu zdraví jsou považovány vážné poruchy zdraví (nejen fyzického, ale i duševního) nebo vážná onemocnění, které omezují způsob života poškozeného nejméně po dobu šesti týdnů. V projednávané věci nejenže bylo prokázáno, že poškozená byla v době od podzimu 2017 do jara 2018 hospitalizována psychiatrické nemocnici po dobu 151 dní (tedy déle než uvedenou dobu 6 týdnů) pro středně těžkou až těžkou depresi, ale znalci uvedli, že nejméně ke dni zpracování znaleckého posudku trpěla syndromem týrané osoby. Ten se projevuje a i u poškozené se skutečně projevil mj. také poruchami spánku, příjmu potravy, emocionální vyčerpaností (opakovanou plačtivostí), pasivitou poškozené, zlehčováním následků, odmítáním nabízené pomoci a vzdáním se jakékoli snahy o změnu (ještě po vykazání obžalovaného sdělovala, že chce, aby se do domu vrátil). Stav, který popsali znalci ve svém znaleckém posudku, dle jejich závěrů bude vyžadovat ještě dlouhodobé léčení v řádu let. I na základě vyjádření znalců, lze uzavřít, že jednání obžalovaného bylo základní příčinou vzniku těžké újmy na zdraví u poškozené a mezi jednáním obžalovaného a vzniklým následkem v podobě vzniku středně těžkých až těžkých depresí s nutností dlouhodobé (akutní) hospitalizace poškozené je jednoznačně příčinná souvislost dána. K tomu (i s ohledem na tvrzený zhoršený zdravotní stav poškozené v důsledku vlastních – obžalovaným nezaviněných – nemocí) lze odkázat rovněž na závěry Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 6 Tdo 520/2016, že požadavek příčinného vztahu je

třeba chápat tak, že určitá osoba může být trestná jen tehdy, jestliže svým jednáním následek skutečně způsobila. Jednání pachatele, i když je jen jedním článkem řetězu příčin, které způsobily následek, je příčinou následku i tehdy, pokud by následek nenastal bez další skutečnosti.

32. Z hlediska subjektivní stránky se vyžaduje úmysl. Podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, trestný čin je spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem (úmysl přímý). Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaný trestné činy spáchal v úmyslu přímém – cíleně poškozenou fyzicky i slovně napadal opakovaně a dlouhodobě, z uvedeného je zřejmé, že takto jednat chtěl a činil to záměrně, tedy chtěl porušit zájmy chráněné tr. zákoníkem prostřednictvím uvedeného ustanovení.

33. Skutek uvedený v bodě 2) výroku tohoto rozsudku soud kvalifikoval jako přečin nedovoleného ozbrojování dle § 279 odstavec 1, odstavec 2 alinea první tr. zákoníku. Podle cit. ustanovení kdo bez povolení vyrobí, sobě nebo jinému opatří nebo přechovává střelnou zbraň nebo její hlavní části nebo díly nebo ve větším množství střelivo nebo zakázaný doplněk zbraně, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty. A stejně bude potrestán ten, kdo uvede do střelbyschopného stavu znehodnocenou zbraň nebo na ní provede konstrukční změny směřující k jejímu uvedení do střelbyschopného stavu nebo na zbraní provede konstrukční změny směřující ke zvýšení její účinnosti. Pro projednávanou věc je podstatné, že trestné je tedy jak výroba, opatření (kam se řadí, jak koupě, tak další způsoby získání zbraně do dispozice) i přechovávání zbraní jako takových, ale také hlavních částí nebo dílů střelné zbraně nebo střeliva za podmínky, že jde o větší množství anebo o zakázaný doplněk zbraně. Dále je trestné upravování (včetně konstrukčních změn) znehodnocených zbraní do střelbyschopného stavu nebo střelbyschopných zbraní tak, aby to vedlo ke zvýšení jejich účinnosti. Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních) stanoví, že k nabývání, držení a nošení střelné zbraně a střeliva je třeba zásadně povolení, které se prokazuje zbrojním průkazem nebo zbrojní licenci. Zákon o zbraních v § 41 dále stanoví, že každá zbraň kategorie A (zakázané zbraně, zakázané střelivo nebo zakázané doplňky zbraní), B (zbraně podléhající povolení) nebo C (zbraně podléhající ohlášení) musí být zaregistrována. Podle § 8 zákona o zbraních může nabývat do vlastnictví, s výjimkou dědění, a držet nebo nosit zbraň nebo střelivo pouze ten, kdo je držitelem zbrojního průkazu nebo zbrojní licence, pokud zákon o zbraních nestanoví jinak. Zbraň kategorie A (i střelivo a doplňky) je zakázáno nabývat do vlastnictví, držet nebo nosit, pokud není v zákoně o zbraních stanoveno jinak. Zbraň kategorie B lze nabývat do vlastnictví a držet nebo nosit jen na základě povolení, pokud tento zákon nestanoví jinak. Střelivo do zbraně kategorie B může nabývat do vlastnictví, držet a nosit pouze držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny. Zbraň kategorie C nebo střelivo do této zbraně může nabývat do vlastnictví a držet pouze držitel zbrojního průkazu příslušné skupiny nebo zbrojní licence příslušné skupiny, který je povinen nabytí vlastnictví této zbraně ohlásit příslušnému útvaru policie. Zbraň kategorie D nebo střelivo do této zbraně může nabývat do vlastnictví a držet nebo nosit fyzická osoba starší 18 let způsobilá k právním úkonům. Za hlavní části střelné zbraně se považuje dle zákona o zbraních hlaveň, vložná hlaveň, vložná nábojová komora, rám, válec revolveru, pouzdro závěru nebo tělo a závěr. Za díly střelné zbraně lze považovat takové její díly, které nejsou uvedenými hlavními částmi zbraně, avšak mají zejména ve vzájemné souvislosti nebo návaznosti obdobný význam nebo povahu jako střelná zbraň nebo její hlavní části. Střelivem se rozumí souhrnné označení nábojů, nábojek a střel do střelných zbraní.

34. Jde o úmyslný ohrožovací trestný čin, který je dokonán již buď výrobou, nebo opatřením nebo přechováváním jedné střelné zbraně nebo jejích hlavních částí nebo dílů nebo ve větším množství střeliva nebo zakázaného doplňku zbraně. V projednávané věci obžalovaný uvedl, že zbraň sbíral dlouhou dobu, prakticky celý svůj život, cíleně je (z tvrzeného hobby zájmu) kupoval a upravoval. Jeho obhajobu, že limitující předpisy o zbraních neznal, nelze akceptovat,

neboť každému průměrnému člověku je známo, že u zbraní (a střeliva) je režim velmi specifický a restriktivní. Jeho obhajobu nelze akceptovat o to víc, neboť obžalovaný je bývalý pohraničník, byl držitelem zbrojního průkazu a o režimu zbraní a předpisech upravujících nakládání s nimi věděl. Na straně obžalovaného soud tedy shledal nejméně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může porušení nebo ohrožení ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku (viz výše) způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn.

35. Při úvaze o druhu trestu se soud řídil následujícími kritérii. Obžalovaný se dopustil více trestných činů, proto mu byl uložen trest úhrnný podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Zákon vyžaduje, aby jí byl uložen trest podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný. Z uvažovaných trestných činů je nejpřísněji trestným trestný čin dle § 199 odst. 2 tr. zákoníku. Při stanovení výměry trestu soud přihlížel v souladu s § 39 odst. 1 tr. zákoníku k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů a k celkovým poměrům obžalované. Obžalovanému podle § 42 písm. a), d), n) tr. zákoníku přitěžuje, že trestné činy páchal s rozmyslem (pokud jde o zbraně – ty si pořizoval a upravoval zcela cíleně), využívaje nouze a závislosti poškozené (byla na obžalovaném závislá nejen emocionálně, ale také existenčně, zejména pokud jde o otázku bydlení), a spáchal více trestných činů. Na straně obžalovaného shledal soud jedinou polehčující okolnost dle § 41 písm. o) tr. zákoníku, že před spácháním trestného činu vedl řádný život a nemá žádný záznam v rejstříku trestů ani v evidencích přestupků. Obžalovaný po celou dobu trestního řízení vinu odmítal, vlastní jednání bagatelizoval, trval na tom, že možná jen občas mluvil vulgárně, a jednání, které by vykazovalo znaky týrání, popíral. Obžalovaný se kromě toho snažil hájit se tím, že poškozená si vše vymyslela, lhala po sousedech, modřiny měla jen z pádů, k nimž docházelo z důvodu jejího špatného zdravotního stavu, nebo z podávaných injekcí. To lze však jednoznačně odmítnout jako vyvrácené provedeným dokazováním a spíše to svědčí o povahových a charakterových vlastnostech obžalovaného, vyplývajících ze struktury jeho osobnosti vykazující dle znaleckého posudku výraznou emoční labilitu až impulzivitu se zlobnými a agresivními afekty. Doba, po kterou obžalovaný poškozenou týral, byla prokázána v délce cca pěti předchozích let. Poškozená v důsledku jednání utrpěla těžkou újmu na zdraví, promítající se výrazně i do schopnosti vést do budoucna plnohodnotný život. Na druhou stranu však nelze přehlédnout, že obžalovaný se do určité míry o poškozenou i staral – zejména ji dopravoval k lékaři či jí koupil vozík. I poškozená sama uváděla, že obžalovaného měla ráda a vnímala i jeho pozitivní chování. Pokud jde o zbraně, páchal obžalovaný trestnou činnost po velmi dlouhou dobu, kdy zbraně postupně shromažďoval a jako hobby činnost je upravoval a opravoval. Posledně uvedené, tedy že „sbírka zbraní“ byla produktem zájmové činnosti obžalovaného, přitom rovněž nevypovídá o výrazném škodlivém charakteru tohoto jednání.

36. Přes shora uvedené skutečnosti, jež nehovoří zcela ve prospěch obžalovaného, soud uložil trest odnětí svobody ve výměře tří roků a stanovil zkušební dobu čtyř roků. Státní zástupce navrhoval uložení nepodmíněného trestu, ale soud dospěl k závěru, že zejména s ohledem na věk obžalovaného, jeho předchozí zcela nezávadovou minulost z hlediska trestního práva, skutečnost, že uvedeného násilného jednání vč. vulgárních nadávek se dopouštěl výlučně vůči poškozené, která s ním nyní nežije, ani se nestýká, a k ostatním osobám ze svého okolí se choval slušně a jako soused vstřícně, není třeba výkonu uloženého trestu k tomu, aby bylo dosaženo jeho funkce. Jinými slovy soud dospěl k závěru, že lze očekávat, že všechny funkce trestu budou naplněny i (mírnějším) podmíněným trestem (viz § 38 odst. 2 tr. zákoníku) – obžalovaný je potrestán citelným trestem, stanovená zkušební doba je přiměřená délce a závažnosti jednání, jež je mu přičítáno, a spolehlivě zajistí kontrolu nad tím, zda došlo k ponaučení obžalovaného z tohoto odsouzení a nápravě, tedy k naplnění výchovného účelu trestu.

37. Pokud jde o trest propadnutí věci – soustruhu, bylo prokázáno, že ten byl používán k zakázaným úpravám zbraní, resp. k úpravám zbraní, jež vedly k jejich jiné kategorizaci.

Podmínky pro uložení tohoto trestu dle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku tedy byly splněny a soud neshledal žádné okolnosti svědčící pro to, aby tento trest uložen nebyl.

38. Obžalovanému bylo dále uloženo ochranné opatření spočívající v zabránění těch zbraní, k jejichž držení (a nakládání s nimi) nebyl oprávněn dle zákona o zbraních, neboť mu chybí příslušná povolení (tedy zbraně kategorie A, B, C). U těchto zbraní jsou splněny podmínky dle § 101 odst. 1 písm. c), odst. 3 tr. zákoníku. U zbývajících zbraní, jež byly v rámci domovní prohlídky zajištěny a kategorizovány jako zbraně, jež může nabývat do vlastnictví a držet nebo nosit fyzická osoba starší 18 let způsobilá k právním úkonům (tedy zbraní kategorie D), dospěl soud k závěru, že nelze ochranné opatření uložit, a zároveň nejsou ani splněny podmínky pro uložení trestu propadnutí věci ve vztahu k takovým zbraním. Zbraně kategorie D tedy obžalovaný jako fyzická osoba starší 18 let způsobilá k právním úkonům mít (držet, opatrovat si je atd.) může.

39. Státní zástupce dále navrhl uložení ochranného léčení psychiatrické v ambulantní formě, avšak pro takové ochranné opatření nebyly shledány podmínky podle § 99 tr. zákoníku. Obžalovaný není nepřičetný, ani nemá sníženou přičetnost, nespáchal trestný čin ve stavu vyvolaném duševní poruchou, ani nezneužívá návykovou látku, pod jejímž vlivem spáchal trestný čin.

40. Poškozená se připojila prostřednictvím svého zmocněnce s nárokem na náhradu nemajetkové újmy takto: na bolestném (po korekci původního návrhu) částku 218 300 Kč, na ztížení společenského uplatnění částku 409 191 Kč. Soudu byly předloženy znalecké posudky MUDr. Olgy Škodové a znalkyně byla u hlavního líčení vyslechnuta. Dále nutno předeslat, že soud své závěry o výši bolestného i náhrady za ztížení společenského uplatnění opřel o Metodiku Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (bolest a ztížení společenského uplatnění podle § 2958 obč. zák., vydanou Nejvyšším soudem ve spolupráci se Společností medicínského práva, zástupci pojistitelů a dalších právnických a lékařských profesí jako doporučení občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu k aplikaci § 2958 obč. zák., ze dne 12. 3. 2014, sp. zn. CpjN 14/2014, uveřejněnou pod č. 63/ 2014 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, jakožto pomůcky k naplnění zásady slušnosti ve smyslu § 2958 obč. zák., vypracované za účelem objektivizace a medicínské klasifikace vytrpěných újem na zdraví.

41. Ze znaleckého posudku MUDr. Olgy Škodové ohledně bolestného a jejího výsledku bylo zjištěno, jaké bodové ohodnocení určila u jednotlivých zranění. Ke zhmoždění prsu doplnila, že 2x je počítáno proto, že bylo dle zdravotnické dokumentace oboustranné. K mnohočetným zlomeninám žeber uvedla, že výpočet 20 bodů + 3 x 10 bodů odpovídá tomu, že když je zlomené pouze jedno jediné žebro, hodnotí se 20 body, pokud je žeber více, každé další žebro se hodnotí 10 body. Ze zdravotnické dokumentace není možné vypátrat přesný počet zlomených žeber, je tam sériová zlomenina žeber, jistě byla stanovena zlomenina 3.-4 žebra oboustranně v roce 2016. Dále 50 body byly ohodnoceny mnohočetné zlomeniny žeber v roce 2013. Povrchní poranění částí hlavy, zhmoždění jiných, neurčených částí předloktí stanovila jako desetinásobek základního bodového ohodnocení, neboť vycházela z toho, že poškozená měla opakovaně modřiny na obou rukou, k napadání mělo docházet 1 – 2 x měsíčně, po několik let. K traumatickému šoku, se stanoveným bodovým ohodnocením 200 bodů uvedla, že metodika Nejvyššího soudu, podle které postupovala, nemá daný kód pro akutní stresovou situaci, akutní stresový šok, psychický šok. Metodika přitom říká, že pokud není dán kód pro danou diagnózu či bolestivý nebo psychický stav, avšak má se odškodňovat všechno, co je spojené s bolestivým stavem, má se použít kód, který nejvíce odpovídá. Ve znaleckém posudku uvedla, že jde o bolestné za psychické strádání. Počítala s hodnotou bodu za rok 2018, a to proto, že není možné stanovit, ve kterém roce došlo ke kterému zranění.

42. Provedeným dokazováním však bylo prokázáno, že úraz zápěstí (hodnoceno jako zlomenina kosti člunkové s dislokací – 60 body a rána zápěstí a ruky – 10 body) a ztrátu zubu (hodnoceno

40 body) nelze přičítat obžalovanému. Poškozená popřela, že by jí toto zranění způsobil obžalovaný. Ohledně kompresivní zlomeniny těla bederního obratle (hodnoceno 160 body) je vcelku jednoznačný závěr znalce MUDr. R. Havla, že zranění odpovídá pádu na zadní část těla a neodpovídá přímému násilí ze strany druhé osoby. Ani toto zranění tedy nelze přičítat obžalovanému. Pokud jde o traumatický šok (hodnoceno 200 body) dospěl soud k závěru, že ani u něj nelze bolestné nelze v trestním řízení přiznat, neboť znalkyní uvedené psychické strádání je namísto odškodňovat jako duševní útrapy dle § 2956 obč. zák. Soud tedy dospěl k závěru, že oprávněně je požadováno bolestné za poškození na zdraví v rozsahu 430 bodů. Soud se nakonec ztotožnil se závěrem znalkyně, že je v zásadě spravedlivé a pro zachování zásady slušnosti na místě vycházet z hodnoty bodu stanovené pro rok 2018 (v částce 295 Kč), byť i Metodika Nejvyššího soudu ČR doporučuje počítat hodnotu stanovenou pro rok předcházející vzniku bolesti), neboť v mnoha případech vzniklého a odškodňovaného poškození zdraví je s ohledem na opakovaný a dlouhodobý charakter týrání obtížné, ne-li zcela nemožné určit dobu jeho vzniku. Celková přiznaná částka na bolestném ve výši 126 850 Kč tedy odpovídá součinu počtu bodů (430) a jejich hodnoty (295 Kč).

43. Ze znaleckého posudku MUDr. Olgy Škodové ohledně ztížení společenského uplatnění a jejího výsledku bylo zjištěno, že okamžik ustálení zdravotního stavu stanovila na jaro letošního roku, a to z důvodu, že konečně byla poškozená schopna se poprvé setkat s manželem o samotě, čehož do té doby schopna nebyla. Poškozená má syndrom týrané osoby, je pod vlivem léků, je psychiatricky léčena. Za ustálený zdravotní stav považuje stav, kdy došlo k takovému zlepšení, že další zlepšení už je víceméně nepravděpodobné. K položce D 175 – řešení problémů uvedla, že poškozená je pod vlivem psychiatrických léků, které užívá denně. Byl pro ni problém i přijít k soudu, setkat se sestrou manžela nebo s ní dokonce mluvit. K položce D 240 – zvládání obtíží a jiných psychických nároků uvedla, že jde o zvládání odpovědnosti, stresu, krize. Bez léků poškozená krizi nezvládá. Řešila ji tím, že se pokusila o sebevraždu. U položky D 710 – základní mezilidská jednání se hodnotí respekt a vřelost ve vztazích, avšak těch poškozená k mužské skupině není schopna, stejně tak ocenění ve vztazích. Dále se to týká tolerance ve vztazích, fyzického kontaktu ve vztazích, kritičnosti, přičemž poškozená není schopna vhodně reagovat na nějaké nářky. U položky D 770 – intimní vztahy uvedla, že do nich patří romantické vztahy, manželské a sexuální. Poškozená není schopná jít ani s mužem na kávu, navázat jakýkoliv, byť přátelský, vztah, natož jiný. A už toho nikdy schopna nebude. U položky D 720 – složitá mezilidská jednání se hodnotí vytváření vztahů, ukončení vztahů, usměrňování chování během jednání, jednání v souladu se společenskými pravidly a udržování společenského prostoru. Poškozená už nikdy nebude nikomu důvěřovat a věřit. Je pro ni velký problém utvářet si další vztahy, a to nejen k mužům, ale i k ženám. Je pro ni velmi složité hledat kamarádky a přátele. V položce D 760 – rodinné i vztah manželský, kdy tento vztah byl narušen. Se sestrou obžalovaného není poškozená schopna ani komunikovat, i když v minulosti spolu komunikovaly kvůli splácení nějakého dluhu. Má úplně porušenou důvěru ve vztazích, a vřelost ve vztazích, která už nikdy nebude. Je to klasický znak syndromu týrané osoby.

44. Obecně platí, že u ztížení společenského uplatnění se vyžaduje, aby poškození zdraví vystavilo poškozenému tzv. překážku lepší budoucnosti. Dále platí, že v případě náhrady imateriální újmy za ztížení společenského uplatnění je nutno vycházet z principu proporcionality, a soudy mají při posuzování konkrétních případů prostor k úvaze, v jakých případech a k jakému zvýšení přistoupí, přičemž však musí dbát na to, aby přiznaná výše odškodnění ztížení společenského uplatnění byla založena na objektivních a rozumných důvodech a aby mezi přiznanou výší (peněžní částkou) a poškozením zdraví jako způsobenou škodou (újmou) existoval vztah přiměřenosti (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2005, sp. zn. III. ÚS 350/03 (N 186/38 SbNU 499), a též nález ze dne [datum], sp. zn. I. ÚS 2955/10 (N 64/64 SbNU 735). Kromě toho dále platí, že závěr o výši nemajetkové újmy ve smyslu § 2958 obč. zák.

činí soud (nikoli znalec) a musí být také zváženy okolnosti pro případnou modifikaci zjištěné základní částky.

45. Stran ztížení společenského uplatnění se soud se znaleckým posudkem a stanoveným a ohodnoceným stupněm obtíží zcela neztotožnil, a to u položky D 175 (řešení problémů), D 710 (základní mezilidská jednání) a D 760 (rodinné vztahy). K položce D 175 Metodika Nejvyššího soudu ČR uvádí, že jde o schopnost nacházet řešení jednoduchého problému, který obsahuje jednoduché východisko nebo otázku, při určení a analýze východiska, vyvinout řešení, vyhodnotit možné výsledky řešení a provést hledané řešení, jako je rozhodování v rozhovoru mezi dvěma osobami. Analýza - „problem solving“. U položky D 710 Metodika Nejvyššího soudu ČR uvádí, že jde o schopnost jednání s lidmi v kontextu a sociálně přiměřeným způsobem, jako při projevu úcty, když je to vhodné, nebo odpovídat na cítění druhých. Vliv mohou mít i poruchy struktury či funkcí, např. porucha řeči, kosmetické vady, strabismus, narušená mimika apod. Soud dospěl k závěru, že z obecného hlediska je poškozená schopna u obou těchto položek aktivit i participací v plném rozsahu – bydlí nyní v domě s pečovatelskou službou, navštěvuje své kamarádky, u nichž tráví část volného času, věnuje se drobné pěstitelské činnosti, což v sobě imanentně zahrnuje schopnost i následnou realizaci komunikace a rozhodování o běžných věcech jako je kupř. nákup (věcí denní potřeby i věcí potřebných pro pěstitelství) či domluvení termínu s dospělými osobami. U hlavního líčení vystupovala slušně, její reakce se nijak nevymykaly zásadám slušného chování na veřejnosti, potažmo u úředního jednání. To, že dle znalkyně není poškozená schopna vřelých vztahů k mužům a jednání s nimi, je hodnoceno a odškodněno v rámci položky D 770 – intimní vztahy. Konečně pokud jde o položku D 760, uvádí Metodika Nejvyššího soudu ČR, že jde o schopnost vytvářet a udržovat úzké vztahy s osobami, jako jsou členové nukleární rodiny, rozšířené rodiny, schovanci, adoptivní rodiče, odstupňované vztahy, více vzdálené vztahy, jako s bratranci druhého stupně nebo zákonnými zástupci. V projednávané věci však bylo zjištěno, že kromě obžalovaného poškozená žádné rodinné vztahy neměla ani před vznikem nemajetkové újmy. Její pozice se tedy nezhorsila, resp. žádné obtíže stran rodinných vztahů v důsledku jednání obžalovaného nenastaly. Uvedené tři položky, resp. jejich ohodnocení, soud do oprávněného nároku poškozené nezapočítal. Ve zbývajících dvou položkách se soud ztotožnil se závěry znalkyně. Při výpočtu tedy soud postupoval následovně: znalkyně počítala s procentním vyjádřením obtíží zakládající ztížení společenského uplatnění v rozsahu 3,21% (součet všech obtíží korigovaných váhou), přičemž 100% vyřazení by odpovídala náhrada v částce 11 801 600 Kč (dle Metodiky Nejvyššího soudu ČR odpovídající 400- průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství pro rok 2018, který je brán jako kalendářní rok předcházející roku, v němž se ustálil zdravotní stav poškozené). Po odečtení tří shora uvedených položek dospěl soud k procentuálnímu vyjádření obtíží v rozsahu 2,24%, což z uvedené výše 11 801 600 Kč odpovídá částce 264 355,84 Kč. Uvedenou částku soud dále modifikoval s ohledem na vyšší věk poškozené a nízkou intenzitu jejích předchozích aktivit (resp. zapojení do nich), a to opět v souladu s doporučením Metodiky Nejvyššího soudu ČR. Základní částka tedy byla snížena o 20 % pro věk (poškozená je starší 70 let) a o 10% pro předchozí podprůměrné zapojení do společenských aktivit, neboť poškozená se již před vznikem újmy do společenského života nijak nezapojovala, nebyla nijak činná, kromě domácnosti, práce na zahradě a luštění neměla žádné aktivní zájmové činnosti. Po snížení základní vypočtené částky o 30% tedy soud dospěl k částce 185 049 Kč. Soud dospěl také k závěru, že okolnosti projednávaného trestného činu nesvědčí pro zvýšení náhrady za ztížení společenského uplatnění.

46. Se zbytkem svých nároků na náhradu nemajetkové újmy byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť jiný postup trestní řád nepřipouští.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení prostřednictvím Okresního soudu v Liberci ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení. V téže lhůtě, nebo v lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odvolání musí být patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Liberec 27. srpna 2019

Mgr. Denisa Kalfeřtová
soudkyně